

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 2 (350) 17 lutego 2021

Program duszpasterski dla Kościoła w Polsce
Eucharystia daje życie (2019-2022)
(2020/2021) Temat: Zgromadzeni na świętej wieczerzy
Motto biblijne: „[...] Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J 6, 32)

Rok 2021 – Rokiem Świętego Józefa (od 8 XII 2020 do 8 XII 2021), Rokiem Rodziny (od 19 III 2021 do VI 2022), Rokiem św. Jakuba Apostoła, Rokiem Kardynała Stefana Wyszyńskiego (Sejm), Rokiem Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego (Senat), Rokiem Konstytucji 3 Maja (Sejm), Rokiem Polskiej Tradycji Konstytucyjnej (Senat), Rokiem Powstań Śląskich (Senat), Rokiem Cypriana Kamila Norwida (Sejm), Rokiem Cypriana Norwida (Senat), Rokiem Krzysztofa Kamila Baczyńskiego (Sejm), Rokiem Stanisława Lema (Sejm), Rokiem Tadeusza Różewicza w 100. rocznicę urodzin (Sejm), Rokiem Pracowników Ochrony Zdrowia (Senat)

Ks. Józef Kozyra: Ojcostwo prawne i moralne Józefa względem Jezusa przez małżeństwo z Maryją (cz. II) [s. 2](#)

Rok św. Józefa (w diecezji katowickiej i gliwickiej) – informacje [s. 7-8](#)

Kruszyński Stanisław: Z historii KIK w Katowicach – komisja prawników [s. 12](#)

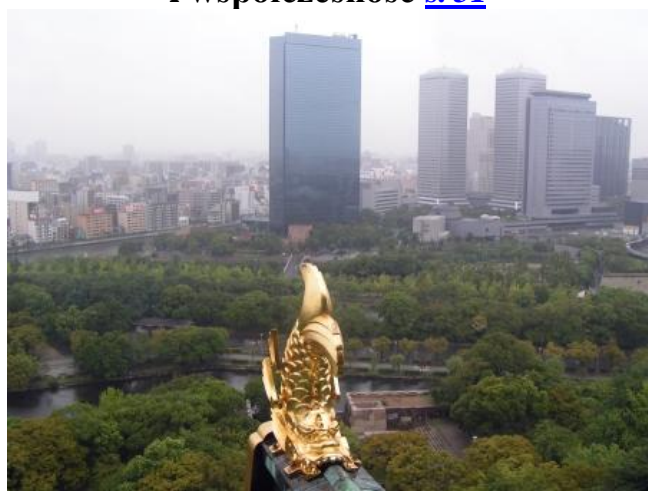
Kto chce zablokować ten film? [s. 13](#)

Stanowisko w sprawie wolności i równości w dyskursie naukowym [s. 18](#)

Waluś Stanisław: Dłatego – numer 350 [s. 21](#)

Piotr Lutyk: Stosunki między drapieżnikami [s. 26](#)

Antoni Winiarski: Japonia – tradycja i współczesność [s. 31](#)

KRS 0000068764

1 % na rzecz KIK

dla wsparcia

chrześcijańskiej kultury

[s. 10](#)

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

[s. 10](#)

Widok z zamku w Osace na drapacze chmur. Od lewej: Crystal Tower (157 m), bliźniacze Twin 21 (po 157 m) i Matsushita IMP (125 m). Na pierwszym planie złota ryba – ozdoba dachu.

Wersje kolorowe biuletynu „Dłatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Ojcostwo prawne i moralne Józefa względem Jezusa przez małżeństwo z Maryją (cz. II)

Nazywanie Józefa ojcem prawnym Jezusa oznacza, że przodkowie Józefa z linii Dawida byli przodkami Jezusa, bo Józef był ojcem Jezusa na podstawie zawartego małżeństwa z Maryją, Matką Jezusa.

Małżeństwo Józefa z Maryją opisują Mateusz i Łukasz (Mt 1, 18-25; Łk 1, 26-35; 2, 4-7). Początki tego małżeństwa przedstawia Mateusz w sposób bardzo dramatyczny ze względu na niezwykłość wydarzeń związanych z tajemnicą Wcielenia. We fragmencie Mt 1, 18-25 Ewangelista opowiada, że Maryja była zaślubiona Józefowi. Czasownik *mnēsteuō* (w. 18) oznacza oficjalne zaręczyny (*kiddusin*). W ten sposób zaręczona oblubienica stawała się prawną małżonką oblubieńca, a on jej legalnym mężem, ze wszystkimi konsekwencjami prawnymi (por. Pwt 22, 13-29). Właściwe życie rodzinne zaślubieni oblubieńcy rozpoczynali dopiero, gdy oblubieniec oficjalnie wprowadził oblubienicę do swojego domu (*nissuin*). Wtedy dopiero następowało formalne wspólne zamieszkanie małżonków (*synelthein* – zejście się razem: w. 18) i rozpoczęcie współżycia małżeńskiego.

Z tekstu Mt 1, 18 wynika, że w małżeństwie Józefa z Maryją jeszcze nie nastąpiło wprowadzenie małżonki do domu oblubieńca i Józef nie współżył z żoną, kiedy Maryja stała się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Istota dramaturgii wydarzeń tkwi w niezwykłej brzemienności Maryi bez udziału Józefa, za sprawą Ducha Świętego. Jej macierzyństwo było więc wynikiem aktu stwórczej interwencji Boga związanej z tajemnicą Wcielenia. Brzemiennosc Maryi była dla Józefa niezrozumiała i nie chcąc narażać jej na zniesławienie postanowił potajemnie ją oddalić. Józef będąc mężem sprawiedliwym czyli pełnym bojaźni wobec Boga i niezrozumiałej dla niego Bożej tajemnicy dziejącej się przez Maryję, postanowił nie wyjawiać tej tajemnicy (w. 19). Czasownik *deigmatizein* znaczy bowiem: zniesławiać, ale też badać, dociekać, ujawniać. Józef stanął wobec niemożliwej do rozwiązania przez siebie tajemnicy. Dzięki nadzwyczajnej nowej interwencji Bożej Józefowi została wyjaśniona zagadka brzemienności Maryi (pouczony został przez anioła we śnie, aby nie bał się wziąć Maryi, swej małżonki do swego domu – w. 20). W ten sposób Józef miał podjąć czynny udział w tajemnicy Wcielenia. Wyja-

śnienie, jakie otrzymał Józef, że „to, co się poczęło w Maryi, stało się za sprawą Ducha Świętego” (w. 20) uświadomiło mu boskie pochodzenie Jezusa i było wystarczającym wytłumaczeniem nienaruszonej czci Maryi, jego małżonki, która stała się dziewiczą matką Syna Bożego.

Mateusz w wersetach 24-25 ukazuje czynne włączenie się Józefa w tajemnicę wcielenia. Józef, całkowicie posłuszny Bożemu poleceniu, aby wziąć Maryję do siebie, uczynił tak, jak go pouczył Anioł Pański. „Przyjęcie małżonki” przez Józefa oznacza nie tylko wprowadzenie Maryi do domu Józefa ale uznanie jej za żonę wraz z poczętym w niej przez Ducha Świętego Jezusem. To „przyjęcie jej” wiąże się z podjęciem obowiązków męża i ojca wobec poczętego w Maryi dziecka, któremu ma nadać po narodzeniu imię: – Jezus (w. 21).

Wyjaśniająca fraza w wersecie 25: „Józef nie zbliżał się do Maryi aż porodziła Syna” nie zakłada małżeńskich relacji współżycia cielesnego w późniejszym czasie. Partykuła: „aż do” (*heōs*) nie określa granicy, na której kończy się stan poprzedni i jest często stosowana przez autorów biblijnych (por. Rdz 49, 10 LXX; Ps 110[109], 1 LXX; Mt 10, 23; Mk 9, 1). Mateusz w ten sposób chciał podkreślić, że poczęcie Jezusa przez Maryję z Ducha Świętego było poczęciem dziewiczym, bez udziału mężczyzny.

Ewangelista Łukasz dwukrotnie stwierdza, że Maryja była poślubiona (*emnēsteumenēn*) Józefowi z rodu Dawida (Łk 1, 27; 2, 4n.). W obydwu perykopach Łk 1, 26-35 oraz 2, 1-7 podkreślono, że Józef jest legalnym ojcem poczętego przez Maryję za sprawą Ducha Świętego dziecka. W scenie zwiastowania Maryi przedstawia się ją jako dziewiczą małżonkę Józefa, która pocznie Syna Bożego za sprawą Ducha Świętego (Łk 1, 27. 31-35). Opisując zaś podróż Józefa i Maryi na spis ludności do Betlejem Łukasz wyjaśnia, że „Józef, pochodzący z domu i rodu Dawida udał się do Betlejem, aby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna” (Łk 2, 4n). Podkreślanie przez Łukasza faktu, że Józef był z rodu Dawida ma na celu wykazać, że Mesjasz pochodzi z Betlejem i z rodu Dawida, a stało się to przez małżeństwo Józefa z Maryją. O dziewicy Maryi Łukasz pisze w 1, 27 i 2,5, że „była poślubiona Józefowi (*emnēsteumenēn*) nie tylko w znaczeniu: zaręczona z Józefem ale jako pełnoprawna jego małżonka. Tak bowiem tekst Łk 2, 5 odczytują już starożytne tłumaczenia łacińskie *Vetus latina* (Itala) oraz syryjskie (*Peszitta*).

Józef stał się więc prawdziwym ojcem Jezusa na mocy zawartego małżeństwa z Maryją. Obydwoje byli rodzicami Jezusa, chociaż ojcostwo Józefa było tylko w porządku moralnym a nie fizycznym, inaczej więc niż całkowicie pełne i rzeczywiste macierzyństwo Maryi – Matki Jezusa. Józef w porządku moralnym był ojcem syna, który w jego małżeństwie z Maryją został dany w sposób cudowny. Wobec Jezusa Józef posiadał wszystkie prawa i obowiązki ojcowskie, oprócz fizycznego zrodzenia. Na mocy zarządzenia Bożej Opatrzności Jezus był prawdziwym owocem małżeństwa Józefa z Maryją.

Prawdziwe ojcostwo Józefa wynika z zawartego małżeństwa z Maryją przed poczęciem z Ducha Świętego. Dlatego Jezus poczęty i urodzony w tym małżeństwie w cudowny sposób tak do niego należał. A Józef dzięki temu był ojcem Jezusa w porządku moralnym (nie fizycznym). Narodzenie bowiem Jezusa jako Mesjasza z dziewiczej matki przewidziane było przez Bożą Opatrzność i zapowiedziane przez proroków (Iz 7, 14; Mi 5, 1; Mt 1, 23; 2, 6).

Jezus od początku Wcielenia należał do rodziny, gdzie matką była Maryja – żona Józefa, a Józef był mężem Maryi i ojcem (prawnym) Jezusa. Jezus cudownie poczęty należał do małżeństwa Józefa z Maryją.

Współdziałanie Józefa przy Wcieleniu Jezusa – Syna Bożego w małżeństwie z Maryją polegało na zgodzeniu się na dziewicze małżeństwo z Maryją, którą musiał przyjąć już jako matkę Mesjasza poczętego w sposób cudowny za sprawą Ducha Świętego (por. Mt 1, 18-25). Józef współdziałał przy Wcieleniu Syna Bożego, bo zgodził się z wolą Bożą i z objawioną mu tajemnicą. Dlatego przyjął poślubioną sobie dziewiczą małżonkę wraz z poczętym za sprawą Ducha Świętego Jezusem. Sam zaś w tym małżeństwie współdziałał nadal zachowując dziewictwo („nie zbliżał się do Maryi” – Mt 1, 25). W ten sposób Syn Boży został poczęty i narodzony z zaślubionej Józefowi dziewicy Maryi. Narodzenie Jezusa dokonało się więc zgodnie z obowiązującym prawem, dzięki czemu Syn Boży wszedł w dočasność jako człowiek w sposób godny.

Józef jest ojcem Jezusa w porządku moralnym, to znaczy, że więź moralna między Józefem i Jezusem była taka sama, jaka istnieje między naturalnym ojcem i synem. Jezus będąc owocem małżeństwa Maryi i Józefa, chociaż został cudownie poczęty i narodzony w tym małżeństwie, jest też cudownie związany z Józefem, jako jego syn. Mimo, że więzy ojcostwa Józefa z Jezusem są tylko w po-

rządku moralnym, to jednak ojcostwo Józefa jest rzeczywiste i ukazuje prawdziwą relację ojca do syna. Józef będąc mężem Maryi otrzymał Jezusa w darze jako prawdziwego potomka.

Nazywanie Józefa ojcem prawnym Jezusa oznacza, że przodkowie Józefa z linii Dawida byli protoplastami Jezusa, gdyż Józef był ojcem Jezusa jako męża matki Jezusa – Maryi.

Papież Franciszek publikując List Apostolski *Patris cordae* z okazji 150 rocznicy ogłoszenia św. Józefa patronem Kościoła powszechnego napisał: „Wielkość św. Józefa polega na tym, że był on oblubieńcem Maryi i ojcem Jezusa. Jako taki <stał się sługą powszechnego zamysłu zbawczego>, jak mówi św. Jan Chryzostom. Św. Paweł VI zauważa zaś, że jego ojcostwo wyrażało się konkretnie w tym, iż <uczynił ze swego życia służbę, złożył je w ofierze tajemnicy wcielenia i związanej z nią odkupieńczej misji; posłużył się władzą, przysługującą mu prawnie w świętej Rodzinie, aby złożyć całkowity dar z siebie, ze swego życia, ze swej pracy; przekształcił swe ludzkie powołanie do rodzinnej miłości w ponadludzką ofiarę z siebie, ze swego serca i wszystkich zdolności, w miłość oddaną na służbę Mesjaszowi, wzrastającemu w jego domu>”.

Ks. Józef Kozyra

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audiencja ogólna – środa 13 I 2021 r.

„Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. Kościół w Polsce kontynuuje realizację trzyletniego programu duszpasterskiego zatytułowanego: „Eucharystia daje życie”. Życzę Wam, abyście w nowym roku, z odnowionym zapałem, mogli pogłębiać tajemnicę Eucharystii jako centrum życia chrześcijańskiego. Z serca Wam błogosławię.”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 13 I 2021

Audiencja ogólna – środa 20 I 2021 r.

„Serdecznie pozdrawiam Polaków. Drodzy bracia i siostry, w tym tygodniu ekumenicznym, chcę wam przypomnieć to, co św. Jan Paweł II powiedział podczas wizyty w Polsce w 1997 r.: „modlitwa o odnalezienie pełnej jedności stanowi nasze szczególne zobowiązanie. Powinnością jest usilnie dążenie do odbudowy jedności, której chciał Chrystus, i powinnością jest modlitwa o tę jedność: jest ona bowiem darem Trójcy Przenajświętszej” (Wrocław, 31.05.1997). Ja też zachęcam was: módlcie się, a wspólna modlitwa niech będzie dla was

inspiracją do pogłębiania wzajemnego braterstwa.
Z serca wam błogosławię!”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 20 I 2021

Audiencja ogólna – środa 27 I 2021 r.

„Pozdrawiam serdecznie Polaków. Dzisiaj w liturgii obchodzimy wspomnienie św. Anieli Merici, założycielki Towarzystwa św. Urszuli. Z jej duchowości wyrosły liczne zgromadzenia sióstr Urszulanek, obecnych także w Polsce. Św. Aniela, zainspirowana Słowem Bożym, pragnęła, aby siostry, bezgranicznie oddane Bogu i ubogim, z odwagą podejmowały pracę wychowawczą wśród dzieci i młodzieży. Zachęcała: „Trzymając się starych dróg (...) czynicie życie nowe!”. Życzę, aby za jej przykładem, codzienna lektura Pisma świętego pomagała wam świadczyć z radością o waszej wierze. Z serca wam błogosławię.”

Biuletyn Radia Watykańskiego, 27 I 2021

Audiencja ogólna – środa 3 II 2021 r.

„Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. Liturgia Kościoła jest źródłem pobożności i pokarmem dla modlitwy osobistej. Także od wspólnej modlitwy liturgicznej, kiedy jesteśmy zgromadzeni wokół Chrystusa, zaczyna się realizacja przykazania miłości Boga i bliźniego, gdyż modląc się jedni za drugich, pomagamy sobie wzajemnie oraz nosimy brzemiona jedni drugich. Z serca Wam błogosławię.”

Święty Jan Paweł II Wielki

**XXV ROCZNICA PONTYFIKATU
JANA PAWŁA II**

WSPÓLNA EMISJA POLSKI I WATYKANU

1979 POLSKA 1,20 ZŁ I PIELGRZYMKA DO POLSKI
Città del Vaticano € 0,41

Zakończenie homilii świętego Jana Pawła II, wygłoszonej na Placu Zwycięstwa w Warszawie 2 czerwca 1979 r.

– To wszystko w rękach Bogarodzicy – pod krzyżem na Kalwarii i w Wieczerniku Zielonych Świąt. To wszystko: dzieje Ojczyzny, tworzone przez każdego jej syna i każdą córkę od tysiąca lat – i w tym pokoleniu, i w przyszłym – choćby to był człowiek bezimienny i nieznany, jak ten Żołnierz, przy którego Grobie stoimy... To wszystko: dzieje Ojczyzny, tworzone przez każdego jej syna i każdą córkę od tysiąca lat – i w tym pokoleniu, i w przyszłych – choćby to był człowiek bezimienny i nieznany, tak jak ten żołnierz, przy którego grobie stoimy... To wszystko: i dzieje ludów, które żyły wraz z nami i wśród nas, jak choćby ci, których setki tysięcy zginęły w murach warszawskiego getta. To wszystko w tej Eucharystii ogarniam myślą i sercem i włączam w tę jedną jedyną Najświętszą Ofiarę Chrystusa na placu Zwycięstwa. I wołam, ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja: Jan Paweł II, papież, wołam z całej głębi tego tysiąclecia, wołam w przeddzień święta Zesłania, wołam wraz z wami wszystkimi: Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi! Amen.

*Gaude Mater Polonia, Wydawnictwo
Apostolstwa Modlitwy, Kraków 1981, s. 27*

Czesław Ryszka

Święty XXI wieku. Jan Paweł II

Wydawnictwo SALWATOR, Kraków 2011

WPROWADZENIE

Będąc dłuższy czas w Rzymie, lubiłem siadać na jednym z tarasów Kwirynału i patrzyłem na historyczne dzielnice Wiecznego Miasta. (...)

Dziś, kiedy Jana Pawła II nie ma wśród nas, dla wszystkich stało się jasne, że jego pontyfikat stanowi ważną cezurę w historii Kościoła. To Papież – Polak wprowadził nas „płynnie” w trzecie tysiąclecie wiary, wytyczył drogę Kościoła w XXI wieku. Opatrzność Boża dała mu wystarczająco dużo czasu, a także sił i talentów, aby swoją wielką misję mógł spełnić. Byliśmy bowiem świadkami najdłuższego pontyfikatu XX w., i czwartego co do długości w dziejach papieżstwa. Ale przecież nie sama długość sprawowania urzędu wpływa na to, aby określić ten pontyfikat słowem: wielki i święty. Historycy czy socjologowie słusznie zauważyli, że jego posługą i nauczaniem można by obdzielić kilku lub nawet kilkunastu papieży. Ogłosił Jan Paweł II 14 encyklik, 14 adhortacji apostolskich, 10 kon-

stytucji, 37 listów apostolskich i 23 „motu proprio”, w których uporządkował naukę Kościoła, wydał Katechizm Kościoła Powszechnego, przyjął tysiące osobistości i wygłosił dziesiątki tysięcy przemówień. (...)

W poprzednich moich książkach o Janie Pawle II pisałem o najbardziej istotnych sprawach pontyfikatu, m.in. pierwsze dwie, zatytułowane „Być pielgrzymem” (Opole 1986) oraz „Charyzmat Apostoła” (Kraków 1986), ukazywały duszpasterski fenomen Jana Pawła II. Trzecia książka, „Kto się lęka Papieża” (Wrocław 1989), opisywała najtrudniejsze problemy pontyfikatu. Z kolei książka „Fatima, klucz do tajemnicy” ujmowała zamach na życie Jana Pawła II w świetle objawień fatimskich. Następnie w książce „Papież końca czasów” (książka roku 1996 II Targów Wydawców Katolickich w Warszawie) ukazałem stosunek Ojca Świętego do zagrożonych wartości. (...)

Następnie w książce „Jan Paweł II Wielki” (Częstochowa 2002) przedstawiłem postać Papieża jako największego autorytetu moralnego naszych czasów, szanowanego i kochanego przez miliony wiernych. Jego obecność we wszystkim co ważne dla świata, jego bliskość poprzez pielgrzymki i przemówienia, wiara twarda jak skała, nieustanna modlitwa – stały się dla wielu umocnieniem w wątpliwościach i trudach życia. To była książka oceniająca misję i powołanie Jana Pawła II, podsumowująca największy pontyfikat minionych ostatnich wieków. Przypomnę, że jako pierwszy użył przydomka „Wielki” kard. Paul Paupard, przewodniczący Papieskiej Rady ds. Kultury, kiedy na zakończenie obchodów 20-lecia pontyfikatu powiedział, iż jest przekonany i z całego serca przyznaje Ojcu Świętemu tytuł, który z pewnością przyzna mu historia: Jan Paweł II – Wielki. Natomiast moja książka była pierwszą poważną publikacją na świecie, noszącą taki tytuł.

Niniejsza książka *Święty XXI wieku. Jan Paweł II* dodaje do zmienionej treści poprzedniej książki opis ostatnich lat życia Papieża oraz lata procesu kanonizacyjnego, który ukazał świętość życia Jana Pawła II, w tym jego osobiste przekonanie, że to Opatrzność kierowała jego życiem, a on starał się być jedynie poddany woli Bożej, przyjmował z zaufaniem wszystko, wiedząc, że w ostatecznym rozrachunku to Bóg jest panem ludzkich losów. (...)

s. 7-11

Słowa św. Jana Pawła II do Polaków

na stronie internetowej KIK w Katowicach

Od nowego roku, co tydzień, na stronie internetowej katowickiego KIK zamieszczane są krótkie fragmenty homilii św. Jana Pawła II. Zaczęliśmy od homilii, które wygłosił w 1991 r. podczas IV pielgrzymki do Polski, a dotyczyły one przykazań Dekalogu, który jest najlepszą drogą do uzyskania pełnej wolności. Na każdy tydzień wybrałem jedno – dwa zdania.

Stanisław Waluś

**Niezależna
Gazeta
Polska. Nowe
Państwo**
Nr 12/2020

**PRAWDA
WAS
WYZWOLI**

Jan Paweł II był pierwszym papieżem, który zmierzył się ze zjawiskiem pedofilii w Kościele katolickim, i pierwszym, który zaostrzył

prawodawstwo kościelne w tej kwestii. s. 1

Szturm neobolszewików

Współcześni bolszewicy zdali sobie sprawę z tego, iż by być skutecznym w atakowaniu chrześcijaństwa, trzeba obedrzeć ze świętości Papieża Polaka. (...)

Sęk w tym, iż w Polsce niezwykle żywa jest pamięć świętego Jana Pawła II, tysiące słyszały na własne uszy Jego słowa i wychowywały się w poczuciu dumy z Papieża Polaka. Ten wybitny nasz Rodak jest dla rzesz katolików w Polsce najważniejszym i najpotężniejszym szańcem przywiązania do Kościoła. Dlatego właśnie w ostatnich dniach obserwujemy bezpardonowy atak na pamięć i dziedzictwo Ojca Świętego. (...)

W najnowszym numerze naszego miesięcznika analizujemy to zjawisko i rozprawiamy się z absurdalnymi zarzutami formułowanymi pod adresem tego, który doprowadził do zmiany „oblicza tej ziemi” i całego świata.

Katarzyna Gójska, s. 3

Jak Jan Paweł II walczył
z pedofilią w Kościele

Grzegorz Polak, Autor jest zastępcą dyrektora
Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego
w Warszawie, s. 4-9

Jan Paweł II: dziedzictwo do odkrycia
*Grzegorz Górny – reporter, eseista, publicysta,
 reżyser, producent filmowy i telewizyjny, s. 10-13*
 Jak pomogliśmy zaatakować Papieża
Dawid Wildstein, s. 14-16
 Polski papież – wróg dla anty-Polaków
Ryszard Czarnecki, s. 17

Młodzi są ambitni

Rozmowa z Barbarą Nowak, małopolską kura-
 tor oświaty – Jacek Sądej

(...) *Minister Czarnek mówi też o potrzebie
 zmian na liście lektur. W jakim kierunku ta ewo-
 lucja powinna pójść?*

– Uważam, że powinien być mocny powrót do
 kanonu klasycznego. (...) To, co prof. Czarnek
 zapowiadał, czyli sięgnięcie do naszego genial-
 nego Polaka, św. Jana Pawła II, absolutnie po-
 winno zafunkcjonować nie tylko w przekazie
 lektur, ale też w przekazie wychowania moral-
 nego, etycznego. Całe dzieła, cała spuścizna po
 św. Janie Pawle II jest pełna tak wspaniałych
 wzorców. Byłoby grzechem, ogromnym zanie-
 dbaniem i utratą szansy poznania tego, co ważne,
 gdybyśmy z niego nie skorzystali. Zwłaszcza Po-
 lacy nie powinni mieć żadnych wątpliwości, że
 z tego dziedzictwa należy skorzystać jak najszer-
 zej i bardzo odpowiedzialnie w procesie dydak-
 tyczno-wychowawczym kształcącym młodych
 ludzi.

Nasz Dziennik, nr 30 (6992), 6-7 II 2021, s. 7-8

Z nami na zawsze

Kilkanaście parafii połączy się na modlitwie
 w ramach inicjatywy „Święty Jan Paweł II ze
 mną na zawsze”. Zaproszeni są wszyscy.

Nie możemy beczynn timer patrzeć na próby
 szargania autorytetu św. Jana Pawła II. Odpo-
 wiedzią nas, katolików, musi być jeszcze więk-
 szy kult Papieża Polaka i nieustanne odkrywanie
 piękna jego nauczania.

Dzień po Środzie Popielcowej, 18 lutego, kil-
 kanaście parafii w Polsce i rzesze wiernych po-
 łączy inicjatywa „Święty Jan Paweł II ze mną na
 zawsze – #Święty4ever”. (...)

Inicjatywie „Święty Jan Paweł II ze mną na
 zawsze – #Święty4ever” błogosławi ks. abp Ma-
 rek Jędraszewski, metropolita krakowski, oraz
 ks. bp Roman Pindel, ordynariusz bielsko-
 żywiecki. (...)

Nasz Dziennik, nr 33 (6995), 10 II 2021, s. 1 i 8

Opracował Stanisław Waluś

Rok 2021 - Rokiem Świętego Józefa (od 8 XII 2020 do 8 XII 2021)

Śladami Świętej Rodziny

W Egipcie powstaje Droga Świętej Rodziny. Po-
 łączy ona miejsca wedle tradycji związane
 z pobytem Jezusa, Maryi i Józefa w tym kraju. (...)

*Andrzej Macura, Gość Niedzielny,
 nr 6, rok XCVIII, 14 II 2021, s. 7*

Gość Niedzielny, nr 1, rok XCVIII, 10 I 2021, s. 1.

Beata Zajączkowska, dziennikarka Radia Waty-
 kańskiego: Idźcie do Józefa, s. 16-21

Marcin Jakimowicz: Niezawodny, s. 18-21

Siostra Dorota: Cichy patron codzienności, s. 19

Joanna: Pomógł w wyborze męża, s. 20

Franciszek Kucharczak (tekst), Henryk Przon-
 dziono (zdjęcia): Święty Józef z pierścieniem, s.
 68-73.

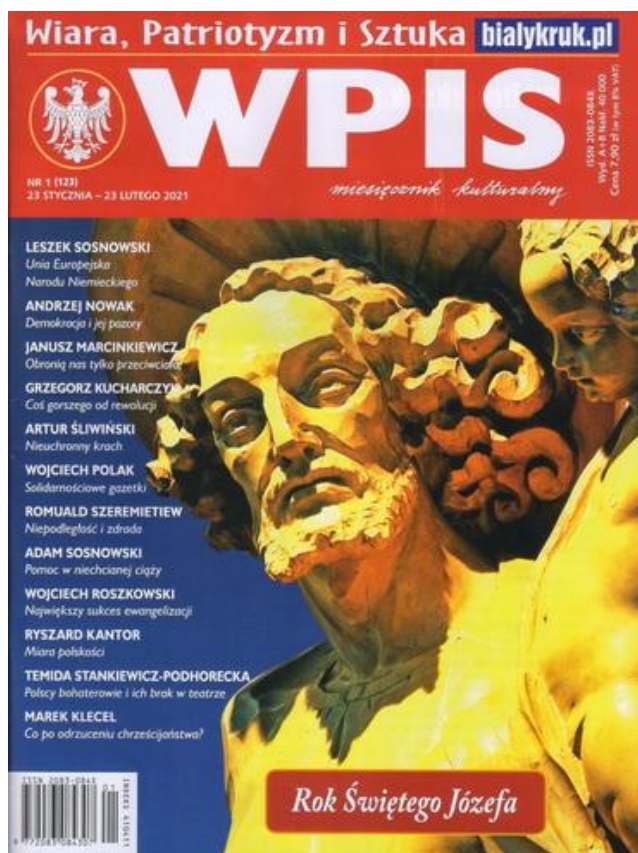

Wkładka do GN nr 1,
 rok XCVIII, 10 I
 2021

Modlitwa do św.
 Józefa, która co-
 dziennie od 40 lat
 odmawia papież
 Franciszek,

Modlitwa do św.
 Józefa, z listu papie-
 ża Franciszka
 „Patris cordae”

Modlitwa do św. Józefa, Patrona Kościoła do prywatnego odmawiania,
Litania do św. Józefa,
Modlitwa do św. Józefa w intencji rodziny,
Modlitwa poranna do św. Józefa,
Odpust zupełny w Roku św. Józefa.

Rok Świętego Józefa

Wiara, Patriotyzm i Sztuka, Nr 1 (123), 23 I – 23 II 2021, s. 1.

DEKRET METROPOLITY KATOWICKIEGO ODPUSTY Z OKAZJI ROKU JUBILEUSZOWEGO NA CZEŚĆ ŚWIĘTEGO JÓZEFA

W ARCHIDIECEZJI KATOWICKIEJ

Zarówno dla odnowienia naszej wierności z Bogiem oraz pogłębionego rozeznawania Jego woli w życiu, jak i duchowego ubogacenia celebracji i nabożeństw sprawowanych w ramach tego Roku Jubileuszowego, działając przede wszystkim według wskazań Ojca Świętego Franciszka, zawartych w liście apostolskim *Patris corde*, a także w oparciu o dekret Penitencjarii Apostolskiej i dokument Komisji Duszpasterstwa KEP, ogłaszam postanowienia dotyczące możliwości uzyskania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami na terenie Archidiecezji Katowickiej w okresie od 2 lutego do 8 grudnia 2021 r., ze wskazaniem na podjęciem właściwych dla tego czasu działań duszpasterskich.

1. Odpust zupełny mogą uzyskać wierni, którzy wolni od wszelkiego grzechu, podejmą w Roku świętego Józefa następujące dzieła duchowe: przez co najmniej pół godziny będą rozważać Modlitwę Pańską lub wezmą udział w jednym pełnym dniu skupienia, zawierającym rozważanie o świętym Józefie; na wzór świętego Józefa spełnią uczynek miłosierdzia względem ciała lub względem duszy; będą odmawiać modlitwę różańcową w rodzinie i pomiędzy narzeczonymi; powierzą swą działalność (szczególnie pracę zawodową) opiece świętego Józefa lub będą Go wzywali w modlitwach wstawienniczych za osoby bezrobotne, aby mogły znaleźć zatrudnienie, a także w intencji poszanowania godności ludzkiej pracy; będą odmawiać Litanię do świętego Józefa, ofiarowaną w intencji Kościoła prześladowanego oraz w intencji ulżenia chrześcijanom na różne sposoby prześladowanym; odmówią 19. dnia każdego miesiąca i w każdą środę (dzień poświęcony wspomnieniu świętego Józefa) dowolną, prawnie zatwierdzoną modlitwę lub akt pobożności na cześć tego Świętego.

Uwzględniając obecną sytuację publicznego zagrożenia zdrowia, dar odpustu rozszerza się na osoby w podeszłym wieku, na chorych, umierających i tych wszystkich, którzy z usprawiedliwionych racji nie mogą wyjść z domu, a którzy wolni od wszelkiego grzechu oraz z intencją wypełnienia, gdy tylko będzie to możliwe, zwykłych warunków odpustu, odmówią w domu lub tam, gdzie zatrzymuje ich przeszkoda (np. w szpitalu), akt pobożności na cześć świętego Józefa – pocieszyciela chorych i Patrona Dobrej Śmierci. Przy tej okazji zachęcam kapłanów, aby poświęcali się sakramentowi pokuty i często – jeśli tylko to możliwe – osobiście i korzystając z pomocy nadzwyczajnych szafarzy – zanosili Komunię świętą do osób chorych i osłabionych wiekiem.

2. Kościołami jubileuszowymi będą:
– katedra Chrystusa Króla w Katowicach;
– sanktuaria i bazyliki:
świątynia i bazylika Matki Bożej Bogucickiej w Katowicach,
sanktuarium i bazylika Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich,
sanktuarium i bazylika Matki Bożej Uśmiechniętej w Pszowie,
sanktuarium Matki Bożej z Lourdes w Rudzie Śląskiej-Kochłowicach,
sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Turzy Śląskiej,

bazylika św. Ludwika Króla i Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach,
bazylika św. Wojciecha w Mikołowie,
bazylika św. Antoniego z Padwy w Rybniku.
– kościoły pod wezwaniem świętego Józefa w miejscowościach:

Chorzów, Czarków, Czerwionka-Leszczyny, Godów, Jastrzębie-Zdrój – świętej Barbary i świętego Józefa, Katowice-Józefowiec, Katowice-Załęże, Mysłowice-Krasowy, Nieboczowy, Piekary Śląskie-Józefka, Rybnik (dwie parafie), Świętochłowice-Zgoda, Tychy-Wartogłowice, Żory-Osiny.

– inne kościoły ze stałą posługą sakramentu pokuty i pojednania:

Świętej Jadwigi Śląskiej w Chorzowie, Najświętszego Serca Pana Jezusa w Katowicach-Koszutce, Królowej Apostołów w Rybniku.

Do pielgrzymowania do wymienionych miejsc świętych szczególnie zachęcam narzeczonych i całe rodziny. (...)

+ Wiktor Skworc, Arcybiskup Metropolita Katowicki

ks. Jan Smolec, Kanclerz Kurii Metropolitalnej Katowice, 28 stycznia 2021 r.

<https://archidiecezjakatowicka.pl/o-diecezji/aktualnosci/1678-specjalny-dekret-w-sprawie-odpustow-z-okazji-roku-sw-jozefa>

Dekret

wyznaczający kościoły jubileuszowe na czas obchodów Roku Świętego Józefa obowiązujący w diecezji gliwickiej od 1 lutego 2021 r. do 8 grudnia 2021 r.

Nawiązując do Listu Apostolskiego Ojca Świętego Franciszka „Patris corde” oraz Dekretu Penitencjarii Apostolskiej z dnia 8 grudnia 2020 roku, na czas obchodów Roku Świętego Józefa do 8 grudnia 2021 r., ustanawiam w Diecezji Gliwickiej następujące kościoły jubileuszowe dla poszczególnych dekanatów:

Dekanaty: Bytom i Bytom Miechowice – kościół Świętej Rodziny w Bytomiu Bobrku;

Dekanaty: Gliwice, Gliwice Sośnica i Gliwice Łabędy – kościół św. Józefa Robotnika w Ligocie Zaborskiej;

Dekanaty: Zabrze i Zabrze Mikulczyce – kościół św. Józefa w Zabrzu;

Dekanat Kuźnia Raciborska – kościół św. Józefa Robotnika w Zawadzie Książęcej;

Dekanaty: Lubliniec, Sądów i Woźniki – kościół św. Józefa Robotnika w Sadowie;

Dekanaty: Tarnowskie Góry i Żyglin – kościół NSPJ i MB Fatimskiej w Tarnowskich Górach Strzybnicy;

Dekanaty: Pyskowice, Pławniowice i Toszek – kościół św. Józefa Robotnika w Taciszowie.

Kościoły jubileuszowe powinny się stać miejscem, do którego przybywają pielgrzymi, aby pojednać się z Bogiem, dostąpić łaski odpustów przewidzianych w dokumencie Penitencjarii Apostolskiej, aby przez wstawiennictwo św. Józefa powierzać Panu Bogu intencje własne oraz wspólnot, do których należą. (...)

† **Jan Kopiec**

Biskup Gliwicki

<https://gliwice.gosc.pl/doc/6720033.Koscioly-jubileuszowe-w-diecezji>

**Rok 2021 – Rokiem Kardynała Stefana Wyszyńskiego (Sejm),
– Rokiem Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego (Senat)**

UCHWAŁA

SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 27 listopada 2020 r.

w sprawie ustanowienia roku 2021

Rokiem Kardynała Stefana Wyszyńskiego

Kardynał Stefan Wyszyński urodził się 3 sierpnia 1901 roku w Zuzeli, zmarł 28 maja 1981 roku w Warszawie.

Przed II wojną światową prowadził między innymi pracę społeczno-oświatową w Chrześcijańskich Związkach Zawodowych i zorganizował Katolicki Związek Młodzieży Robotniczej. W czasie II wojny światowej był kapelanem szpitala powstańczego w Laskach i okręgu Żoliborz Armii Krajowej.

W 1946 roku mianowany przez Papieża Piusa XII biskupem lubelskim, a w 1948 roku arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim. Prymas Wyszyński był twórcą Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego oraz inicjatorem obchodów Millenium – Tysiąclecia Chrztu Polski w 1966 roku, które wzmacniały więź Narodu z Kościołem katolickim i przypominały o wielkiej tradycji państwowości polskiej. Sprawował posługę Prymasa Polski do 1981 roku. Doczekał się powstania NSZZ „Solidarność”, a dzięki Jego zdecydowanemu wsparciu powstał zjednoczony związek rolniczy i zalegalizowany NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”.

Angażował się nie tylko w życie religijne, ale również w życie społeczne naszego Narodu zagrożonego demoralizacją i powojenną dewastacją życia rodzinnego, brutalną ateizacją ze strony wojującego komunizmu, godzącego także w podstawowe swobody i wolności obywatel-

skie. Jako człowiek głębokiej wiary i miłości do Kościoła i Ojczyzny szukał porozumienia z władzą. Gdy jednak działania władz PRL zagroziły prawom Kościoła i wiernych – usłyszały one zdecydowane „Non possumus”! Prymas Polski został uwięziony. Stał się symbolem niezłomnej postawy sprzeciwu wobec zła.

Prymas Tysiąclecia w swojej działalności kapłańskiej zwracał uwagę na przyrodzoną godność człowieka, z której wypływają wszelkie jego prawa. Był nie tylko głosicielem uniwersalnych wartości chrześcijańskich, ale także mężem stanu, który mawiał „Kocham Ojczyznę więcej niż własne serce”. Służył Polsce i występował w Jej imieniu, domagając się od komunistycznych władz poszanowania wolności religijnej i broniąc polskiej kultury. Podkreślał konieczność zrozumienia znaczenia wolności Narodu, która dla każdego obywatela winna być wielkim dobrem i rzeczywistą wartością. Wolność Narodu była dla Prymasa Tysiąclecia priorytetem działalności kapłańskiej i społecznej. Swoje nauczanie kardynał Stefan Wyszyński opierał na człowieku, którego dobro powinno być centrum życia społecznego i gospodarczego każdej społeczności.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, przekonany o szczególnym znaczeniu kardynała Stefana Wyszyńskiego dla poszanowania godności człowieka i wolności, szacunku dla Ojczyzny i budowania wolnej i niepodległej Polski, ustanawia rok 2021 Rokiem Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

*Marszałek Sejmu: E. Witek
Monitor Polski, 9 XII 2020, poz. 1156*

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 grudnia 2020 r.
**w sprawie ustanowienia roku 2021
Rokiem Prymasa Tysiąclecia
Stefana Kardynała Wyszyńskiego**

W roku 2021 przypada: 120. rocznica urodzin i 40. rocznica śmierci jednego z największych Polaków XX wieku – Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego.

Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński urodził się 3 sierpnia 1901 roku w Zuzeli, na pograniczu Podlasia i Mazowsza, zmarł 28 maja 1981 roku w Warszawie. Jego życie było niezwykle świadectwem służby Bogu i Ojczyźnie, zarówno w czasach pokoju, jak i wojen światowych, które przyszło mu przeżyć. Zawsze pamiętał o Ojczyźnie i o swoich Rodakach. Szczególnie ważne były dla niego prawa człowieka, niezależnie od tego, w jakim okresie historii naszego kraju przychodziło mu ich bronić. Wyjątkowo troskliwie strzegł losów polskiego Kościoła w najczarniejszych latach stalinizmu. Za swoją niezłomną postawę wobec władz komunistycznych, za sprzeciw wobec niszczenia życia społecznego i kościelnego – określony słynnym zdaniem „Non possumus!” – spędził kilka lat w uwięzieniu.

Wielki Polak, święty Jan Paweł II powiedział do kard. Stefana Wyszyńskiego tuż po swoim wyborze: „Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża Polaka (...) gdyby nie było Twojej wiary niecofającej się przed więzieniem i cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twojego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, który jest związany z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem”.

Nie da się precyzyjnie oddać zasług i określić roli, jaką odegrał w tamtych latach Prymas Stefan Wyszyński dla Polski i Kościoła. Wraz z Janem Pawłem II byli wielkimi nauczycielami narodu i wspierali Polaków w najtrudniejszych chwilach historii naszej Ojczyzny.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, ustanawiając rok 2021 Rokiem Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego, oddaje Mu szczególny hołd i wyraża pamięć, szacunek i wielkie uznanie dla Jego całego życia, które było wielkim świadectwem umiłowania Ojczyzny i Rodaków. Swym życiem służył Polsce i Kościołowi.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

*Marszałek Senatu: T. Grodzki
Monitor Polski, 10 XII 2020, poz. 1169*

Rok 2020 – Rokiem Leopolda Tyrmanda (uzupełnienie)

„Leopold Tyrmand – Życie bez kompromisów”

Cykl filmów pod tym tytułem można było obejrzeć 28, 29 i 30 grudnia 2020 r. w TVP Kultura o 15.00.

Więcej informacji w artykule Agnieszki Gaspier „Raz jeszcze Tyrmand” zamieszczonym w Gościu Niedzielnym, nr 50-51, rok XCVII, 27 XII 2020, s. 88-89. W październikowym numerze Dłatego z 2020 roku została zamieszczona uchwała Sejmu RP o ustanowieniu roku 2020 – Rokiem Leopolda Tyrmanda.

Rok 2020 - Rokiem Jana Kowalewskiego (uzupełnienie)

Znaczek Poczty
Polskiej

Ppłk Jan Kowalewski – wybitny kryptolog POLSKA 1,80 zł
W grudniowym numerze Dlatego z 2020 roku została zamieszczona uchwała Senatu RP o ustanowieniu roku 2020 –

Rokiem Jana Kowalewskiego.

Opracował Stanisław Waluś

1% podatku na rzecz KIK dla wsparcia chrześcijańskiej kultury

Ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie podaje 34 cele, które można wspomóc jednym procentem, wśród nich kulturę. Nasza cywilizacja oparta na korzeniach chrześcijańskich powinna promować i dbać również o kulturę chrześcijańską.

Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach wspiera te działania zapraszając twórców promujących wartości chrześcijańskie m. in. na do- roczne Dni Kultury Chrześcijańskiej, dzieciom przybliżamy kulturę chrześcijańską podczas co- rocznych Dni Dziecka, wydajemy biuletyny w wersji papierowej i elektronicznej prowadzi- my stronę internetową Klubu, dbamy też o dzia- łalność wydawniczą. Dziękujemy dotychczasowym Darczyńcom i prosimy wszystkich o wspie- ranie chrześcijańskiej kultury.

Aby przekazać 1% należnego podatku na rzecz Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach, w zeznaniach podatkowych należy wpisać w od- powiedniej rubryce numer KRS:

KRS 0000068764

Jeśli wyrazicie Państwo zgodę na podanie nam danych osobowych, to z wdzięcznością prześle- my podziękowanie.

Prezes KIK w Katowicach

Andrzej Davidowski

Wszystkie osoby zainteresowane pomocą przy wypełnianiu rocznych deklaracji podatko- wych PIT mogą zgłosić się do Małgorzaty Pie-

choczek – skarbnika Klubu Inteligencji Katolic- kiej w Katowicach. Telefon 605 150 654.
malgorzata.piechoczek@tvs.pl
malgorzata@holdimex.pl

Do członków i sympatyków KIK w Katowicach

Emeryci i renciści mogą w bardzo prosty spo- sób przekazać 1 proc. podatku na rzecz KIK w Katowicach: wypełniając tylko druk PIT-OP. W rubryce C. należy wpisać numer KRS: 0000068764. W rubryce D. należy wpisać: CELE STATUTOWE KIK.

Dotyczy to emerytów i rencistów posiadają- cych jedno źródło dochodu (tylko emerytura lub renta z ZUS), którzy nie korzystają z odliczeń podatkowych oraz nie rozliczają się wspólnie z małżonkiem.

Druk PIT-OP powinni złożyć do Urzędu Skar- bowego. Wówczas Urząd Skarbowy sam dokona obliczenia wysokości przekazywanego 1 proc. na podstawie otrzymanego z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych rocznego rozliczenia podatku z PIT-40A.

Robert Prorok

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Dziękujemy osobom, które przekazały darowi- znę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolic- kiej w Katowicach w 2020 roku.

Darowizny te mogą zostać odliczone od do- chodu w zeznaniu podatkowym za rok 2020 do 30 kwietnia 2021 r. Sposób odliczania darowizn podany jest poniżej.

Będziemy wdzięczni za przekazanie daro- wozn w bieżącym roku na cele statutowe Klu- bu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Da- rowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku w zeznaniu podatkowym za rok 2021.

Obecne przepisy podatkowe umożliwiają wpłatę darowizny na konto KIK w Katowicach i odliczenie tej kwoty od dochodu w rozliczeniu rocznym PIT

Odliczeniu podlegają darowizny do łącznej kwoty nieprzekraczającej 6% dochodu podatni- ka. Do limitu tego wlicza się sumę darowizn przekazanych na cele kultu religijnego, na cele pożytku publicznego dla organizacji prowadzą-

cych działalność pożytku publicznego (np. Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach) oraz na cele krwiodawstwa.

Organy podatkowe za darowizny na cel kultu religijnego uznały nie tylko darowizny przeznaczone dla kościołów, związków religijnych i kościelnych osób prawnych, ale także przekazywane na rzecz innego podmiotu realizującego tożsame cele, np. na rzecz Radia Maryja czy Katolickich Stowarzyszeń np. Katolickiego Towarzystwa Kulturalnego (pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bielsku-Białej z 21 listopada 2005 r., sygn. 2403-PDF-75-05).

Warunkiem skorzystania z odliczenia jest odpowiednie udokumentowanie przekazania darowizny. Darowizna powinna zostać udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego.

Trzeba jednak pamiętać, że z takiego odliczenia skorzystają tylko osoby rozliczające się według zasad ogólnych oraz ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Darowizny nie odliczą natomiast przedsiębiorcy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem liniowym (stawka 19%) lub kartą podatkową.

SPOSÓB ODLICZENIA DAROWIZN W ZEZNANIU PIT

Odliczenie przekazanych darowizn wymaga wypełnienia PIT/O.

W punkcie B. ODLICZENIA OD DOCHODU (PRZYCHODU) wpisujemy w podpunkcie 1. Darowizny przekazane, w wierszu pierwszym – organizacjom na prowadzoną przez nie działalność pożytku publicznego... – dla podatnika jest to kratka 11, dla małżonka 12 – **kwotę darowizny**.

W punkcie D.1.1 wpisujemy:

**Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach,
Plac Ks. Emila Szramka 2 lok. 13,
40-014 Katowice**

W punkcie D.1.2 wpisujemy **kwotę przekazanej darowizny**.

W PIT-36 w punkcie F. ODLICZENIA OD DOCHODU / ZWOLNIENIE podatnik wpisuje **kwotę** w kratce **159**, a małżonek w kratce **160**.

SPOSÓB WYPEŁNIENIA PRZELEWU

Dokonując przelewu darowizny, w rubryce nazwa odbiorcy wpisujemy:

**Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach,
nr rachunku odbiorcy:
32 1050 1214 1000 0090 3030 8622**

Zwracamy uwagę, że został zmieniony numer konta bankowego i prosimy o wpłacanie składek, dotacji, darowizn na wyżej podany numer rachunku (poprzednie konto w PKO BP było aktualne do końca 2018 roku).

W miejscu tytułem wpisujemy:

Dar na cele statutowe

skarbnik Małgorzata Piechoczek

Informacja z zebrania Zarządu KIK w Katowicach 3 lutego 2021 r.

przeprowadzonego za pomocą
internetowego komunikatora Skype

1. Sprawy finansowe. Skarbnik Małgorzata Piechoczek poinformowała o bardzo wysokich opłatach za utrzymanie naszego rachunku bankowego w ING Bank Śląski. Posiadanie rachunku bankowego przez organizację pożytku publicznego jest wymogiem ustawowym.

2. 40-lecie katowickiego KIK. W niedzielę 28 lutego o godz. 11:30 w kościele Niepokalanego Poczęcia NMP w Katowicach, z okazji 40 rocznicy rejestracji KIK w Katowicach, będzie odprawiona Msza św. w intencji żyjących i zmarłych członków KIK w Katowicach.

Antoni Winiarski zaproponował, aby koncert piosenek oazowych w ramach uroczystości rocznicowych odbył się w czerwcu b.r. Sprawą tą zajmą się Danuta Sobczyk i Antoni Winiarski.

W odpowiedzi na propozycję Wojciecha Sali, Antoni Winiarski zobowiązał się do nagrania wywiadu z ks. Damianem Bednarskim o procesie beatyfikacyjnym ks. Jana Machy.

3. Przyjęcie zaległych protokołów. Uczestnicy zebrania jednomyślnie przyjęli protokoły zebrań Zarządu KIK w Katowicach z 2 grudnia 2020 r. i 13 stycznia 2021 r.

4. Sprawy wniesione. Rajmund Rał poinformował o internetowym Studium Katolickiej Nauki Społecznej.

Danuta Sobczyk zaproponowała, aby katowicki KIK wystąpił do Rady Miasta Siemianowice Śląskie z wnioskiem o nazwanie ronda w Siemianowicach Śl. imieniem ks. Stanisława Sierli.

Zastanawiano się, jak jeszcze możemy upamiętnić postać ks. Stanisława Sierli.

Prof. Stefan Zabierowski poinformował Zarząd Klubu o swoim pomysśle, aby w katedrze umieścić tablicę poświęconą śp. prof. Franciszkowi Kokotowi.

Protokołował Antoni Winiarski

Z historii KIK w Katowicach – komisja prawników

W 1981 r. we współpracy z Solidarnością zaangażowana była w KIK w Katowicach komisja prawników.

Na prośbę MKZ Katowice (Międzyzakładowy Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność” – powstał w wyniku strajku w Hucie Katowice we wrześniu 1980 r.) KIK w Katowicach powołał wiosną 1981 r. komisję prawników do opiniowania projektów ustaw oraz rozporządzeń w kwestiach wymagających zasięgnięcia opinii związków zawodowych.

W skład powołanej komisji weszły w każdym razie następujące osoby: Henryk Dutkiewicz, Zenon Klatka, Marta Łabno, Michał Sobczyk i inni prawnicy, których nazwisk nie pamiętam.

Komisja zebrała się kilka lub kilkanaście razy na zebraniach plenarnych oraz przygotowała w pierwszej połowie 1981 r. kilka lub kilkanaście opinii prawnych.

Opinie te były przekazywane za moim pośrednictwem zarządowi MKZ Katowice, który po zapoznaniu się z ich treścią, przysyłał je organom władzy oraz ośrodkowi badań społecznych NSZZ Solidarność jako własne stanowisko. Praca ta trwała do czasu I Walnego Zebrania latem 1981 r.

Był to znaczący wkład KIK-u w formowanie stanowiska MKZ Katowice wobec projektów ustaw i innych źródeł prawa przedkładanych NSZZ Solidarność do zaopiniowania. Bez pomocy KIK w Katowicach zarząd MKZ nie byłby w stanie przygotować w wymaganym ekspresowym tempie własnej opinii w przedkładanych sprawach.

O tej poufnie wykonywanej pracy komisji prawników KIK w Katowicach nie ma żadnej informacji w sprawozdaniach zarządu KIK-u, ani w opracowaniach historycznych zarówno KIK w Katowicach, jak i NSZZ Solidarność. Niniejsza relacja na temat pracy Komisji prawników została potwierdzona przez Zenona Klatkę w trakcie niedawnej rozmowy telefonicznej.

Stanisław Kruszyński

Działalność sekcji KIK w Katowicach przy Parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych na Osiedlu Tysiąclecia Dolnym w Katowicach w 2020 roku

Nasza sekcja liczy w chwili obecnej 22 członków. W 2020 r. przybyło nam 2 nowych człon-

ków – małżeństwo państwa Radoszów. Nie wszyscy członkowie biorą jednak czynny udział w pracach sekcji. Na spotkania przychodzi jednak wielu sympatyków KIK-u. Podobnie ma się rzecz z pielgrzymkami.

Opiekunem naszej sekcji jest ksiądz Artur Grabiec.

Przewodniczący sekcji pełni cotygodniowe dyżury w parafii w salce nr 2 (św. Augustyna) w każdy wtorek (17 – 18), gdzie przyjmowane są zapisy na pielgrzymki i poruszane różne tematy związane z pracą naszej grupy i ogólne sprawy KIK-u. Udostępniane są zainteresowanym wersje papierowe biuletynów „Dlatego” i inne materiały, którymi dysponuje nasza sekcja.

W pracy sekcji przy naszej Parafii można wyodrębnić następujące tematy:

1. spotkania Kręgu Biblijnego,
2. ruch pielgrzymkowy,
3. filmy,
4. praca na rzecz innych grup i diakonii parafialnych.

Ad 1) Spotkania Kręgu Biblijnego w 2020 roku miały odbywać się jeden raz w miesiącu – w pierwszym półroczu w trzecią środę miesiąca, a w drugim półroczu – w czwartą czwartek miesiąca. Spotkania Kręgu Biblijnego prowadzi ksiądz Opiekun.

Z uwagi na obostrzenia sanitarne związane z pandemią koronawirusa, z zaplanowanych w ciągu roku 10 spotkań naszej sekcji odbyły się jedynie trzy spotkania, w styczniu (spotkanie kolędowe), w lutym (z tematyką schizmy Marcina Lutra) i w czerwcu (poświęcone Encyklice św. Jana Pawła II o Eucharystii).

Wszystkie spotkania są wyprzedzająco anonsovane, a zaproszenia kierowane są do wszystkich parafian. Ciekawe tematy gromadzą często większą liczbę słuchaczy. Każda prelekcja prowadzi do ożywionej dyskusji.

Ad 2) Ruch pielgrzymkowy w Sekcji z uwagi na pandemię był ograniczony. W 2020 roku z zaplanowanych pięciu pielgrzymek odbyły się tylko dwie – do Centrum Jana Pawła II i Bazyliki Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach (październik) oraz do Kokoszyca na rekolekcje KIK w Katowicach (wrzesień). W tym drugim przypadku sekcja nasza współuczestniczyła w organizacji rekolekcji tworząc listę uczestników.

Pielgrzymka do Krakowa-Łagiewnik

Trzeciego października 2020 r. odbyła się roczna pielgrzymka członków i sympatyków naszej sekcji do Krakowa-Łagiewnik. Została ona przeniesiona z Niedzieli Miłosierdzia Bożego

z kwietnia br. Wyruszyliśmy z błogosławieństwem naszego opiekuna ks. Artura. Pierwszym etapem pobytu było Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się”, gdzie w Kościele Relikwii (Dolnym) uczestniczyliśmy we Mszy św. Po Mszy św. wzięliśmy udział w prelekcji zorganizowanej w Kościele Górnym, na której przedstawiono historię powstania Centrum, jej najważniejsze obiekty oraz objaśniono najważniejsze mozaiki o. Rupnika, zdobiące Kościół Górny oraz kaplice – polską, maryjną (z relikwią sutanny papieskiej) oraz chrzcielnię.

Później udaliśmy się do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego gdzie był czas na indywidualną modlitwę i adorację przy obrazie Jezusa Miłosiernego oraz przy grobie św. siostry Faustyny. Uwieńczeniem pielgrzymki było uczestnictwo w Koronce do Bożego Miłosierdzia w Sanktuarium Łagiewnickim. W pielgrzymce wzięło udział 20 osób.

Rekolekcje w Kokoszycach

Rekolekcje KIK w Katowicach odbyły się w zaplanowanym terminie 18-20 września 2020 r., Wzięło w nich udział 25 osób z zachowaniem rygorów sanitarnych. Program rekolekcji (**EUCHARYSTIA DAJE ŻYCIE**) obejmował 4 konferencje, prowadzone ciekawie przez rekolekjonistę ks. dr. hab. Janusza Wilka:

Konferencja I – Oto wielka tajemnica wiary,

Konferencja II – Eucharystia w aspekcie biblijnym,

Konferencja III – Msza św. jako ofiara,

Konferencja IV – Msza św. jako uczta.

Uczestnicy rekolekcji wzięli udział w Mszach Świętych (sobota i niedziela), w Koronce do Bożego Miłosierdzia, w Drodze Krzyżowej, w Apele Jasnogórskim (w sobotę) oraz w Różańcu (niedziela). Wieczorne spotkanie z Prezesem KIK w Katowicach poświęcone było bieżącym sprawom i akcjom prowadzonym przez KIK (np. zbiórka w ramach Dzieła Nowego Tysiąclecia). Istniała również możliwość skorzystania z sakramentu pokuty.

Pielgrzymka do Lichenia

Z uwagi na obostrzenia sanitarne pielgrzymka do Lichenia została przeniesiona pierwotnie z maja na wrzesień (piątek – niedziela 4-6 września 2020 r.), a następnie anulowana z uwagi na rezygnację większości uczestników. Z zapisanych pierwotnie około 40 osób pozostało 6-7 chętnych, odwołane zostały zatem dokonane wcześniej rezerwacje noclegów i posiłków w Domu Pielgrzyma Betlejem w Licheniu oraz środek transportu.

Ad 3) Sekcja raz w miesiącu w poprzednich latach wyświetlała filmy o tematyce religijnej. Seans filmowy odbywał się w każdą czwartą środę miesiąca po wieczornej Mszy Świętej o godz. 18:45. W roku 2020 z uwagi na obostrzenia sanitarne związane z pandemią koronawirusa seanse filmowe anulowano. Planowano wyświetlenie siedmiu filmów – Mojżesz-Prawodawca cz. I i II, Faustyna – w blasku Miłosierdzia, Bernadetta – cud w Lourdes, Tajemnice Bożego Ciała, Apokalipsa św. Jana, Królowa Estera, Luter.

Ad 4) Raz w roku Sekcja KIK przygotowuje obsługę liturgii do Mszy świętej. Obsługa taka odbyła się na Mszy św. diakonii i grup parafialnych w dniu 14 grudnia 2020 (czytania, modlitwa wiernych, przekazanie darów). Sekcja bierze udział w publikowaniu informacji do gazetki parafialnej. Członkowie naszej sekcji włączają się czynnie w życie parafii biorąc udział w spotkaniach różnych grup parafialnych i ich programach ewangelizacyjnych.

Andrzej Perkosz, przewodniczący Sekcji

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Tablica na kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bielsku-Białej – 13 V 2017.

Kto chce zablokować ten film?

W środę 20 stycznia mieliśmy zobaczyć w TVP1 pani najnowszy film „Stan zagrożenia”. Ale nie zobaczyliśmy. Premierę odwołano. Co się stało?

Mogę się tylko domyślać. Przegrała wolność słowa – zwyciężyły naciski polityczne. (...)

To o co?

Podkreśliłam już w swoim oświadczeniu, że decyzję musiano podjąć bardzo nagle, o czym świadczy pozostawienie filmu w ramówce do późnych godzin popołudniowych. Oświadczenie telewizji wydano godzinę po czasie planowej emisji filmu. Film jest gotowy od dziewięciu miesięcy, przeszedł analizy prawne, jest obwarowany umowami, został wstawiony w ramówkę i był promowany zwiastunem TVP od tygodnia. (...)

Ale ja widziałem film „Stan zagrożenia” i to nie jest atak na kogokolwiek, lecz precyzyjna, dociekliwa analiza naszej wiedzy o tragedii dekadę później.

I może to właśnie jest problem? Mam coraz silniejsze wrażenie, że dziś wolno już wspominać ofiary, upamiętniać je, w każdym razie w środowiskach, w których się poruszamy oboje, ale dociekanie prawdy znowu jest jakby niemile widziane. Ja się tylko na wspominki nie godzę. (...)

Wielu odpowiada: zdarzyła się katastrofa. Bywa.

Wszystkie dowody, jakie mamy, cała zgromadzona wiedza wskazują, iż nie ma innej możliwości niż rozpad samolotu wskutek eksplozji. I to nie paliwa, ale materiałów używanych w wojsku, przemyśle.

Są na to dowody?

Tak. Pokazaliśmy to precyzyjnie w filmie. Krok po kroku. Logicznie. Tego nie da się zakwestionować.

Uważam za wielką zaletę pani filmu, że można go pokazać komuś, kto tamtych wydarzeń nie pamięta albo o nich nigdy nie słyszał, nie zna polskiego kontekstu, a po niecałej godzinie będzie rozumiał skalę tragedii smoleńskiej i posmoleńskiej. Taki był cel?

Tak. Naszym założeniem było, by film był zrozumiały dla widza młodego, także międzynarodowego. Ale jak to w życiu bywa – coś za coś. Takie podejście spowodowało, że bardzo wiele indywidualnych ustaleń śledczych, szokujących faktów, nie mogło się znaleźć w „Stanie zagrożenia”. Dlatego pracujemy już nad częścią drugą, szukam też wydawcy, który chciałby opublikować książkę zawierającą te materiały. (...)

Co mogłoby się znaleźć w drugiej części filmu?

Przede wszystkim pójdzie tropami, które nie zostały zbadane przez oficjalne instytucje państwa polskiego. Dobrym przykładem jest zdobyta przeze mnie informacja o inwigilacji śp. Remigiusza Musia, technika pokładowego Jaka-40, który wylądował w Smoleńsku i był kluczowym świadkiem w śledztwie, widział m.in. jako jeden z pierwszych miejsce katastrofy.

W październiku 2012 r. miał rzekomo popełnić samobójstwo. Wspomina pani o nim już w pierwszym filmie.

Tak. Znam relacje, iż osoby ze służby zdrowia były przymuszane przez policjantów, by robić z niego „wariata”. Mam też zapisy wstrząsających rozmów z osobami, które pracowały przy samolocie tuż przed wylotem. Jedna z takich osób, młoda jeszcze, wkrótce po tragedii smoleńskiej nagle zmarła. (...)

Michał Karnowski rozmawia z Ewą Stankiewicz, dziennikarką zaangażowaną w dochodzenie prawdy o tragedii smoleńskiej, reżyserką filmu „Stan zagrożenia”. Sieci, nr 4 (426), 25-31 I 2021, s. 38-39

zdjęcie i opracowanie Stanisław Waluś

Beatyfikacja kard. Stefana Wyszyńskiego

Słowa kard. Stefana Wyszyńskiego z kalendarza na rok 2021 „Ksiądz kardynał Stefan Wyszyński 3 VIII 1901 – 28 V 1981 Prymas Tysiąclecia” wydanego przez „Nasz Dziennik” (4 I 2021 r.)

luty

Kocham Ojczyznę więcej niż własne serce i wszystko, co czynię dla Kościoła, czynię dla niej.

Z więzienia w Stoczku Klasztornym, XI 1953 r.

Beatyfikacja ks. Jana Machy

Agnieszka Huf: *Zawsze myśl o niebie. Historia Hanika – ks. Jana Machy (1914-1942)*
Księgarnia św. Jacka, Katowice 2020

Korzenie

Przed ołtarzem ozdobionym obrazem, na którym patronka kościoła spotyka zmartwychwstałego Jezusa, stają naprzeciwko siebie dwudziestodwuletnia Anna Cofałka i starszy od niej

o pięć lat Paweł Macha, aby ślubować sobie miłość i wierność aż po grób. W księgach parafialnych zapisano datę: 27 stycznia 1913 roku. (...)

Niespełna rok później, w niedzielę 18 stycznia 1914 roku, Machowie witają na świecie pierwszego syna. Zgodnie z ówczesnym zwyczajem rodzice nie czekają z chrztem. Rodzice chrzestni – Jan Macha i Elżbieta Bochynek, zanoszą dwudniowego chłopca do kościoła parafialnego, gdzie zostaje ochrzczony jako Jan Franciszek. (...)

Kiedy Paweł i Anna zakładają rodzinę, Polski nie ma na mapach świata od ponad stu lat. W 1918 roku kraj odzyskuje niepodległość, ale kolejne lata na ich rodzinnym Górnym Śląsku naznaczone są dziejowymi burzami: powstania, plebiscyt... Ostatecznie Chorzów zostaje włączony do państwa Polskiego. Dla Machów jest to spełnienie oczekiwań. Swoje dzieci wychowują na polskich patriotów, dumnych ze swojej ojczyzny. (...)

W 1927 roku związki Machów z Kościołem stają się bliższe – młodszy brat Anny, Franciszek Cofałka, zostaje salezjaninem. (...)

Ks. Damian Bednarski, s. 9-14

Jubileusze u jezuitów w Krakowie

W Krakowie jest charakterystyczna kilkudziesięciometrowa wież kościoła – to Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ul. Kopernika. Ta świątyni jest wotum wdzięczności Narodu Polskiego za dar niepodległości. Polacy wierzyli, iż to Serce Boże chroniło Ojczyznę w czasie zaborów. W tym roku przypada sto lat od konsekracji Bazyliki. Przypada także inne stulecie, a mianowicie 3 czerwca 1921 roku ówczesny Episkopat Polski po uroczystej liturgii w Bazylice przeszedł w procesji na Mały Rynek i tam poświęcił całą naszą Ojczyznę Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

Tak o tym wydarzeniu relacjonował „Posłaniec Serca Jezusowego”: *W rzeczy samej znalazła się u stóp Jego (Chrystusa Zbawiciela) cała Polska w osobie przedstawicieli wszystkich dzielnic. W tym tłumie bowiem, który głowa przy głowie wypełnił mury nowej świątyni, widziało się wiernych czcicieli Bożego Serca ze wszystkich stron naszej Ojczyzny. Synowie męczenników z Podlasia i Chełmszczyzny mieniali się z bohaterami z Górnego Śląska; dzielni Poznańscy stali ramię w ramię z przybyszami z dalekiego Podola; mieszkańcy głębokiego Mazowsza, z pograniczy Litwy i Białej Rusi łączyli się w hołdzie dla Zbawiciela z góralami Podhala i gromadami pątni-*

ków od Kalisza i Łodzi, od Radomia do Piotrkowa, od Kielc, Sandomierza, Lublina i całej Małopolski. (...)

Jak Kraków Krakowem, nie widziano nigdy procesji tak ogromnej i tak przedziwnie pięknej. Z pogodnego nieba świeciło jasno zachodzące słońce, igrając ze złotem szat kapłańskich i z barwnymi strojami tłumu; okna i bramy ulic, przez które przechodził pochód, ozdobione tysiącem wstęg i sztandarów, dywanów i obrazów; bruk zaścieniał kwiatami i zielenią długi szereg białych ubranych dzieci; cały nastrój olbrzymich tłumów był tak poważny i uroczysty, jakby czuli wszyscy, że zbliża się chwila pełna łaski, która zostanie na zawsze zapisana w życiu narodu. Było 18 biskupów i 140 tysięcy wiernych.

Rozpoczęliśmy w Bazylice w Krakowie w Niedzielę Chrztu Pańskiego, kiedy to stanęliśmy przy ołtarzu Pańskim, aby prosić o łaskę dobrego przygotowania (się) i przeżycia Jubileuszu. Dziękując za łaskę chrztu świętego i nurt łask płynących z Serca Bożego trwamy na ufnej modlitwie. Przed oczyma mamy cudowną mozaikę w prezbiterium, na której widnieje cytat z ewangelii Mateusza: *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.* Oto nasza odpowiedź na wołanie Bożego Serca.

Przygotowanie składa się z trzech etapów aktu poświęcenia się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Pierwszy, to **osobiste poświęcenie się Bożemu Sercu**. Dobrym czasem byłby Wielki Piątek, gdy rozważamy całkowite oddanie się Boga i tajemnicę Jego otwartego Serca.

Drugi etap to czas Wielkiego Postu – w proponowanych materiałach (na każdą parafię dotarł specjalny zeszyt z ramienia Konferencji Episkopatu Polski) zaproszeni jesteście do uczynienia takiegoż **aktu poświęcenia w małżeństwach, rodzinach, parafiach i wspólnotach**. Wydaje się nam, że Niedziela Miłosierdzia jest odpowiednim dniem na to. Ukoronowaniem całego procesu poświęcenia będzie miało miejsce w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa 11 czerwca 2021 roku, kiedy to do Bazyliki Serca Bożego w Krakowie przybędzie Episkopat Polski. Na koniec Eucharystii zostanie **odnowione poświęcenie umiłowanej Ojczyzny Sercu Pana Jezusa**.

Te kilka miesięcy, który są przed nami niech będą modlitwą wdzięczności za dar Bożego Serca, za łaskę pierwszych piątków miesiąca, za miłość, której doświadczamy w tym nabożeństwie. To okazja do odnowienia tegoż nabożeństwa

w domach i parafiach. Początkiem niech będzie wierność w odmawianiu *codziennego* aktu poświęcenia. Niech każdy poranek stanie się okazją do tego, by ofiarować Bogu siebie samych, powołanie, małżeństwo, rodzinę i świat cały. Łasce Bożej nie stawiamy granic, w sytuacji, w której się znaleźliśmy nie sposób nie zachęcać do wiernej lektury słowa Bożego, do uczestnictwa w świętej Eucharystii czy też do adoracji Najświętszego Sakramentu. Modlimy się, by ten jubileusz złączył nas w Sercu Bożym, nas, rozsiąanych po całej Polsce i nie tylko. Tak jak budowa świątyni-wotum złączyła Polaków z całego świata tak niech nasze przygotowanie złączy nas ze sobą.

o. Robert Więcek SJ

Modlitwa codziennego ofiarowania

Panie Jezu Chryste, Ty poprzez swoje Boskie Serce, bogate w miłosierdzie, wylałeś na świat cały miłość swego Ojca jako uświęcający żar Ducha Przenajświętszego. Racz przyjąć moje modlitwy, prace, radości i cierpienia, i złącz je dzisiaj ze swą Ofiarą Krzyża, obecną w tajemnicy Eucharystii – dla zbawienia świata. W jedności z całym Kościołem i Jego Matką – Maryją, przez Jej pośrednictwo, proszę Cię w intencjach, które Ojciec. Święty polecił naszym modlitwom. Udziel mi, Panie Jezus, Ducha Świętego do wiernego w dniu dzisiejszym wypełnienia wszystkich dobrych czynów, przygotowanych dla mnie przez Ojca. Przemień mnie i uczynj apostołem Twego serca, bym świadczył w Duchu i Prawdzie, że Bóg jest Miłością. Amen.

Akt poświęcenia całej Ojczyzny Najświętszemu Sercu Pana Jezusa (3 czerwca 1921 roku, Kraków)

Nieśmiertelny Królu wieków, rzeczywisty i żywy, pod postacią chleba utajony, Panie nasz Jezu Chryste! Oto staję u stóp Twoich w osobie swych pasterzy i w osobie pobożnych tych tłumów wierny naród polski, aby w starej królów naszych stolicy obwołać Cię uroczystie najwyższym swym Panem. Przyjąłeś z rąk naszych na widomy znak poddaństwa dzwigniętą z ofiar całej Polski świątynię: prosimy Cię, byś ten kościół w sercu ojczyzny Sercu Twemu wzniesiony przyjął za tron królewski Twego wśród nas panowania. Wyznajemy bowiem przed niebem i ziemią, że Twego panowania nam potrzeba:

wyznajemy publicznie, że Ty jeden, Królu królów, masz do nas święte i nigdy niewygasłe prawa; wyznajemy za wszystkich, co znać Cię i służyć Ci nie chcą, że tylko pod Twym berłem ratunek dla wskrzeszonej Twą mocą, a tak ciężko skołatanej ojczyzny. Więc Panie nasz wszechmocny, racz nie patrzeć na niegodność naszą i nędzę, ale w imię dobroci Serca Twego zstąp do nas miłościwie, pełen łaski i prawdy, by zawładnąć tym ludem, co oddaje Ci się dziś i poświęca. Święć się wśród nas Imię Twoje! Przyjdź do nas słodkie i błogosławione królestwo Twoje! Niech ci, co rządzą, w imię Twoje władzę sprawują; ustawy nasze niech będą świętego prawa Twego odbiciem; wojsko nasze niech pod Twym znakiem strzeże granic ojczyzny; wiedza niech od Twej prawdy światła zapożycza i Ciebie publicznie niech wyznaje; życie nasze całe, i społeczne, i rodzinne, niech Twym duchem się napoi i na zasadach Twoich się oprze! Usuń spomiędzy nas to wszystko, co prawdzie i łasce Twojej się sprzeciwia, otwórz oczy zaślepionym, ulecz chore serca, obmyj to, co oczyszczenia potrzebuje, weź nas w opiekę przed wrogiem postronnym i przed naszą własną słabością, podbij nas pod świętą władzę Twej miłości, bo jesteśmy i do Ciebie należeć chcemy. Jak niegdyś Polska nasza, jedna z pierwszych, przed słodkim Sercem Twoim upadła w pokłonie, tak dziś oddajemy Ci cały nasz naród w zupełne i niepodzielne władanie, oddajemy Ci i poświęcamy jego miasta i wioski, jego prawa i zwyczaje, jego prace i trudy, jego potrzeby i jego nadzieje. Ufamy Ci i w imię tej ufności podnosimy głos uwielbienia, który niech płynie przez wszystkie ziemie polskie i znajdzie oddźwięk we wszystkich polskich sercach: Chwała niech Ci będzie, Królu wieków i najwyższy Panie naszej ojczyzny; Tobie moc i panowanie, nam zaś w Twej służbie na doczesne nasze dzieje ratunek, a na wieczność dziedzictwo niebieskiej Twej ojczyzny.

STUDIUM KATOLICKIEJ NAUKI SPOŁECZNEJ

Szczegółowy program

Każde spotkanie to dwie godziny zegarowe wykładu z przerwą oraz możliwością zadawania pytań. Kolejność tematów może ulegać zmianie w zależności od dyspozycyjności prowadzących. Uczestnicy będą mieli dostęp do nagrań zajęć.

1. Zaangażowanie chrześcijan w życie społeczne jako obowiązek moralny – ks. mgr lic. Rafał Skitek (Katowice)

Racje uzasadniające konieczność wypowiedziania się Magisterium Kościoła w kwestiach społecznych; misja społeczna Kościoła; funkcja profetyczno-krytyczna. Kategoria znaków czasu i ich odczytywanie. Nauczanie społeczne Kościoła – katolicyzm społeczny – katolicka nauka społeczna. KNS jako narzędzie wypowiedziania się Magisterium Kościoła w kwestiach społecznych: źródła, podmiot, przedmiot, cele i metoda; interdyscyplinarność, stałość i ewolucja. Encykliki społeczne – przegląd ważniejszych dokumentów. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

2. Kryteria chrześcijańskiej oceny rzeczywistości społecznej – ks. dr hab. Arkadiusz Wuwer, prof. UŚ (Katowice)

Chrześcijańska wizja człowieka i społeczeństwa – antropologia personalistyczna. Zasady i wartości życia społecznego. Dobro wspólne – subsydiarność – solidarność. Powszechne przeznaczenie dóbr – partycypacja – zrównoważony rozwój. Wartości życia społecznego – miłość i sprawiedliwość społeczna. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

3. Nasze czasy i ich dylematy moralne – ks. dr Wojciech Surmiak (UŚ, Katowice)

Ponowoczesność – jej ideologie i utopie (genderyzmy, populizmy, ekologizmy, fundamentalizmy). Technokratyzm – transhumanizm – sztuczna inteligencja – świat wirtualny. Cywilizacja życia versus cywilizacja śmierci. Globalizacja versus globalizacja – wartości uniwersalne versus wartości indywidualne. Wspólnotowość versus indywidualizm. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

4. Wolność i prawda a przemiany w Polsce – o. dr hab. Kazimierz F. Papciak SSCC, prof. PWT (Wrocław)

Kontrowersje wokół pojęcia wolności i prawdy. Wolność i prawda jako wartości podstawowe w świetle społecznego nauczania Kościoła. Wolność i prawda a odpowiedzialność. Wolność i prawda a świat środków społecznego przekazu. Wolność i prawda jako wartości w świadomości Polaków. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

5. Rodzina – edukacja – kultura – dr hab. Michał Wyrostkiewicz, prof. KUL (Lublin)

Widzieć: współczesne formy życia parażeńskie i pararodzinnego. Oceniać: katolicka wizja małżeństwa i rodziny. Działać: wychowanie moralne i społeczne w rodzinie. Wartości społeczne w edukacji i socjalizacji. Związki wiary i kultury – wyzwaniem dla wychowania

chrześcijańskiego. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

6. Chrześcijanin wobec polityki – ład społeczny i moralny a demokracja – o. dr hab. Kazimierz F. Papciak SSCC, prof. PWT (Wrocław)

Pojęcie chrześcijańskiego ładu społecznego i moralnego. Chrześcijanin w polityce – polityka w chrześcijańskiej wizji świata. Demokracja jako porządek społeczno-moralny.

Granice kompromisu w polityce – porządek moralny a prawo cywilne. Społeczeństwo obywatelskie – refleksja z punktu widzenia katolickiej nauki społecznej. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

7. Praca – wolny rynek – konsumpcjonizm – etyka biznesu – ks. dr hab. Grzegorz Polok, prof. UE (UE, Katowice)

Prymat człowieka nad ekonomią. Przemiany w rozumieniu pracy i jej etosu. Społeczna gospodarka rynkowa – moralny wymiar gospodarki. Konsumpcjonizm jako styl życia. Etyka biznesu. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

8. Wykluczenie jako problem społeczno-moralny – ks. dr Wojciech Surmiak (UŚ, Katowice)

Wykluczenie gospodarczo-społeczne. Wykluczenie polityczno-instytucjonalne. Wykluczenie kulturowo-emocjonalne. Opcja preferencyjna na rzecz ubogich. Kościół wobec dyskryminacji, bezrobocia, ubóstwa, migracji i samotności. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

9. Ekologia wyzwaniem dla Kościoła – ks. dr Witold Kania (UŚ, Katowice)

Geneza współczesnego kryzysu ekologicznego. Kryzys ekologiczny jako kryzys antropologiczny. Ekoteologia a ekofilozofie i ekoreligie. Ekologiczny grzech i ekologiczne nawrócenie – historia katolickiej myśli ekologicznej. Ekologia – ekonomia – ekumenizm: troska o wspólny dom według „Laudato si”. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

10. Katolicyzm społeczny na Górnym Śląsku – historia i perspektywy – ks. dr hab. Damian Bednarski (UŚ, Katowice)

Specyfika problematyki społecznej na Górnym Śląsku. Praktyka katolicyzmu społecznego na Górnym Śląsku w XIX wieku. Nauczanie społeczne biskupów katowickich w XX i XXI wieku. Piekary jako ośrodek katolicyzmu społecznego. Katolicyzm społeczny na Górnym Śląsku wobec nowych wyzwań. Rekomendacje ascetyczne i formacyjne.

Miejsce: Wydział Teologiczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (Jordana 18, 40-043

Katowice), natomiast do czasu trwania ograniczeń związanych z pandemią Covid-19, zajęcia będą odbywały się online. Termin: wtorki 19:00-21:15.

16.02 – Zaangażowanie Chrześcijan w życie społeczne jako obowiązek moralny

02.03 – Kryteria chrześcijańskiej oceny rzeczywistości społecznej

16.03 – Nasze czasy i ich dylematy moralne

30.03 – Wolność i prawda a przemiany w Polsce

13.04 – Rodzina – edukacja – kultura

27.04 – Chrześcijanin wobec polityki – ład społeczny i moralny a demokracja

11.05 – Praca – wolny rynek – konsumpcjonizm – etyka biznesu

25.05 – Wykluczenie jako problem społeczno-moralny

01.06 – Ekologia wyzwaniem dla Kościoła

15.06 – Katolicyzm społeczny na Górnym Śląsku – historia i perspektywy

Koszt: dobrowolna ofiara (na miejscu lub na konto: Archidiecezja Katowicka 77 1600 1055 1848 6348 7000 0003 (BNP Paribas), w tytule przelewu: „darowizna na cele kultu religijnego – Studium KNS”).

Link:

Studium Katolickiej Nauki Społecznej (centrum.katowice.pl).

Wypełnienie formularza znajdującego się pod powyższym linkiem równa się zgłoszeniu chęci uczestnictwa i zgodzie na przetwarzanie danych przez Archidiecezję Katowicką zgodnie z obowiązującym prawem. Odpowiedź drogą e-mail – potwierdzenie zgłoszenia.

Można też zgłosić się mailowo na adres: centrum.formacji@katowicka.pl

Stanowisko w sprawie wolności i równości w dyskursie naukowym

Środowiska Akademickich Klubów Obywatelskich im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego wyrażają zdecydowane poparcie dla projektu z dn. 9 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, tzw. „pakietu wolności akademickiej”. Zmierza on do wprowadzenia równowagi racji w dyskursie naukowym i zlikwidowania obserwowanej w środowisku akademickim od wielu już lat asymetrii wyrażającej się w propagowaniu poglądów przedstawicieli środowisk liberalnych i neomarksistowskich z równoczesnym sekowaniem i dyskryminowaniem

poglądów przedstawicieli środowisk konserwatywnych. Równocześnie AKO z wielkim zdziwieniem przyjmują reakcję Komitetu Etyki w Nauce PAN na proponowane przez Ministra zasady równości i wolności w dyskursie naukowym.

Komitet Etyki w Nauce PAN w krytyce proponowanego przez Ministra Edukacji i Nauki „pakietu wolnościowego” stwierdza, że: „Wprowadzenie zmian w systemie szkolnictwa wyższego i nauki w odniesieniu do swobody prezentowania przez ludzi nauki ich przekonań światopoglądowych, religijnych lub filozoficznych może być zasadne, gdy istnieją powody, by sądzić, że dochodzi do istotnych naruszeń tej swobody, a istniejące rozwiązania etyczne i prawne pozwalające reagować na nie są niewystarczające. Zgłaszane w ostatnim czasie przypadki mające być przykładami takich naruszeń nie dowodzą jednak, że wolność prezentowania przez naukowców swych przekonań światopoglądowych, religijnych lub filozoficznych jest w Polsce zagrożona lub że istniejące prawo i obyczaje akademickie sobie z nimi nie radzą. Nie ma zatem merytorycznych podstaw, by wprowadzać nowe regulacje w tej sferze życia akademickiego”.

Tym samym Komitet twierdzi, że przypadki szykanowania profesorów: Aleksandra Nalaskowskiego, Wojciecha Polaka, Ewy Budzyńskiej, Andrzeja Zybortowicza, Lecha Morawskiego, Justyna Piskorskiego, Jakuba Steliny i innych nie miały miejsca, nie stanowiły naruszeń etyki — lub po prostu je ignoruje. Warto w tym miejscu przywołać również niezliczone przypadki blokowania na uczelniach sesji naukowych czy wykładów z udziałem wybitnych postaci o światopoglądzie odbiegającym od wymogów lewackiej „poprawności politycznej”.

O stronniczości Komitetu świadczy choćby częstotliwość publikowania negatywnych stanowisk wobec kandydata, a potem ministra, dr. hab. Przemysława Czarnka. W ciągu trzech miesięcy Komitet wypowiadał się bardzo krytycznie na jego temat trzykrotnie, nie zajmując stanowiska w żadnej innej sprawie [ken.pan.pl/aktualności]. Przywracające wiarę w ludzki rozum wypowiedzi Ministra na temat choćby tzw. „badań naukowych nad płcią” zostały skrytykowane jako „kwestionujące prawa człowieka”. W związku z tym, iż zarzut ten padł nie w ramach naukowej debaty, lecz został sformułowany w Stanowisku KEwN PAN [Stanowisko 4/2020 z dn. 16.10.2020 r.] należy to traktować jako postulat cenzurowania Ministra i odmawiania mu prawa wypowiedziania się

w kwestiach skupionych wokół problemów filozofii prawa i światopoglądu. Tymczasem prof. KUL, dr hab. Przemysław Czarnek jest prawnikiem konstytucjonalistą, a więc specjalistą w tej dziedzinie.

Jest oczywiste, że współczesne spory wokół tzw. praw człowieka, postmodernistyczne kwestionowanie tego, co normatywne lub nienormatywne, czy wreszcie promowanie nieokreślonych orientacji seksualnych warunkowanych kulturowo w ramach tzw. „badań nad płcią” mają charakter światopoglądowy i ideologiczny. Negując prawo do formułowania przez profesora prawa też odmiennych od przyjmowanych przez członków Komitetu i tym samym de facto postulując cenzurę w stosunku do dr. hab. Przemysława Czarnka, Komitet potwierdza swoim stanowiskiem możliwość i chęć naruszania swobody wypowiedzi.

Kolejny głos Komitetu [Stanowisko 5/2020 z dn. 6.11.2020 r.] jest następnym dowodem stronniczości — oto bowiem Komitet wyraża zaniepokojenie próbami dyscyplinowania uczelni i przywracania porządku prac naukowych i dydaktycznych przez Ministra w sytuacji naruszania dyscypliny i porządku poprzez odgórne promowanie przez władze uczelni akcji protestacyjnych o charakterze światopoglądowym i politycznym.

Być może właśnie z powodu obserwowanej stronniczości rozstrzygnięcie przez Komitet sporu o status wolności naukowej w Polsce jest niemożliwe, gdyż *nemo iudex in causa sua*. Komitet wyraźnie określa swoją pozycję w sporze światopoglądowym, który toczy się w Polsce. Zarzuca Ministrowi niewiedzę w postaci nierozróżniania wolności naukowej i wolności obywatelskiej: „W ramach [...] roli obywatela jest miejsce na wyrażanie swoich przekonań światopoglądowych, religijnych lub filozoficznych. Natomiast występowanie w roli naukowca nakłada obowiązek publicznego wypowiedzenia się w granicach wyznaczonych przez metodologiczne rygory właściwe reprezentowanej dyscyplinie naukowej”.

Przykłady stronniczości w środowiskach akademickich można mnożyć. Gdy profesor Uniwersytetu Szczecińskiego publicznie mówi: „Nie jak profesorka, tylko jak kobieta powiem: j***ć i w*****ć”, to nie ponosi żadnych konsekwencji. Natomiast profesora z UMK za wypowiedź „Prezydent Duda jest prezydentem Polski stabilnej i normalnej, odrzuca wszelkie niemądre tendencje typu gender, LGBT” — spotykają szykany. Interesująca byłaby analiza tych faktów dokonana przez Komitet Etyki. Wszak „ podsta-

wowym zadaniem KEwN jest diagnoza świadomości etycznej polskiego środowiska naukowego i formułowanie zaleceń dla jej poprawy”.

Komitet Etyki w Nauce PAN apodyktycznie zarzuca ministerialnemu projektowi tworzenie problemu zamiast chęci jego rozwiązywania. Dokonuje też bardzo specyficznego dualizmu tożsamości, przyznając inne kategorie wolności słowa obywatelowi i uczonemu. Można stwierdzić, że te kłopoty Komitetu wynikają z jednego fundamentalnego powodu — pominięcia kryterium prawdy. W całym stanowisku Komitetu słowo „prawda” się nie pojawia.

Co więcej, nie jest ono obecne w dyskursie, który dzisiaj jest toczony w świecie nauki. A sama wolność jest absolutyzowana i traktowana w sposób wyłącznie indywidualistyczny i subiektywny, w oderwaniu od kryterium prawdy. Wolność, tak często przywoływana dziś w sloganach, jest często zredukowana do roszczeń oderwanych od prawdy o człowieku, od prawdy o dobru osoby ludzkiej i dobru wspólnym. I na domiar złego prawo do niej przyznawane jest tylko jednej stronie światopoglądowego sporu, tak jak było w czasach totalitaryzmów minionych.

Ministerialny projekt „pakietu wolności akademickiej” w swej istocie nie próbuje nakładać na nikogo żadnej cenzury, nie określa warunków wyrażania poglądów i opinii, nie wprowadza schizofrenicznej dychotomii wolności słowa obywatelskiego i profesorskiego. Ma tylko dopuścić do głosu tych, którzy dzisiaj — z racji poszukiwania prawdy bądź odwagi jej wyrażania — są dyskryminowani; ma przywrócić w dyskursie naukowym pluralizm, zapewnić współistnienie różnych orientacji światopoglądowych i postaw metodologicznych oraz wyeliminować z niego poglądy paranaukowe. Projekt ten ma na celu przywrócenie niezbędnej równowagi, koniecznej dla realnej, obiektywnej debaty akademickiej i społecznej.

Akademickie Kluby Obywatelskie wyrażają głębokie zaniepokojenie nierzetelnością i stronniczością prezentowaną w wypowiedziach i działaniach Komitetu Etyki w Nauce PAN, który w nazwie i misji ma promocję etyki w nauce. Stawia to pod poważnym znakiem zapytania sens istnienia i działania tego Komitetu w jego obecnej postaci.

W imieniu Zarządów Akademickich Klubów Obywatelskich im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego:

prof. dr hab. Stanisław Mikołajczak – Przewodniczący AKO Poznań

prof. dr hab. Bogusław Dopart – Przewodniczący AKO Kraków
prof. dr hab. inż. Artur Świergiel – Przewodniczący AKO Warszawa
prof. dr hab. Michał Seweryński – Przewodniczący AKO Łódź
prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopień – Przewodniczący AKO Katowice
prof. dr hab. inż. Andrzej Stepnowski – Przewodniczący AKO Gdańsk
prof. dr hab. Waldemar Paruch – Przewodniczący AKO Lublin
dr hab. prof. UWM Małgorzata Suświłło – Przewodnicząca AKO Olsztyn
dr hab. Jacek Piszczek – Przewodniczący AKO Toruń
prof. dr hab. Mariusz Orion Jędrysek – Przewodniczący AKO Wrocław
Poznań, Warszawa, Kraków, Łódź, Gdańsk, Katowice, Lublin, Toruń, Olsztyn, Wrocław, 19.01.2021

Stanowisko podpisało ponad 230 osób, a wśród podpisów jest mój podpis i podpisy moich znajomych (wykaz niżej). Czternaście osób to członkowie Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach (w tym dziewięć to byli i obecni członkowie władz, trzy osoby są członkami założycielami i trzy osoby są członkami honorowymi).

Ewa Borkowska, Gliwice, prof. dr hab., Uniwersytet Śląski

Andrzej Cholewa, Gliwice

Wanda Czerwińska, Olsztyn, była prezes KIK Olsztyn

Jerzy Dąbrowski, Legionowo, dr hab. inż.

Ryszard Gessing, Gliwice, prof. zw. dr hab. inż., profesor emerytowany

Antoni Hallek, Zabrze, inż., emeryt

Halina Kamionka-Mikuła, Gliwice, dr inż., em. Pol. Śl.

Jerzy Kasprzyk, Gliwice, dr hab. inż., prof. Pol. Śl.

Stanisław Kruszyński, Utrecht, Holandia, diakon

Jerzy Kuźnik, Luboń, dr inż., emeryt Pol. Śl.

Piotr Lutyk, Józefów, dr nauk leśnych, emeryt

Anna Łabno, Katowice, prof. dr hab. WPiA UŚ

Jan Mikos, Katowice, emeryt

Krystyna Partuś, Zabrze, Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, przewodn. sekcji Zabrze
Wojciech Pillich, Zabrze, dr inż., em. Pol. Śl.

Bolesław Pochopień, Zabrze, prof. dr hab. inż.

Robert Prorok, Zabrze, inż. (emeryt)

Andrzej Pułka, Gliwice, dr hab. inż., prof. Politechniki Śląskiej – Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki

Krystyna Rożek-Lesiak, Zabrze, dr n. med.

Marek Smolik, Gliwice dr hab inż. em. prof. nzw. Pol. Śl.

Danuta Sobczyk, Siemianowice Śląskie, Wiceprezes KIK w Katowicach

Janina Szymanowicz, Gliwice, sekretarz AKO Katowice

Piotr Urbanowicz, Myslowice dr inż., Uniwersytet Śląski

Stanisław Waluś, Gliwice, dr hab. inż., emerytowany nauczyciel akademicki Politechniki Śląskiej

Włodzimierz Wawszczak, Łódź, dr hab. inż.

Stefan Wieczorek, Siemianowice Śląskie, emeryt

Maria Wieloch, Gdańsk, dr, PAN

Antoni Winiarski, Katowice, emerytowany nauczyciel akademicki Uniwersytetu Śląskiego

Krzysztof Ziolo, Gliwice, dr inż.

Opracował Stanisław Waluś

Międzynarodowa petycja w sprawie Matki Boskiej Częstochowskiej w tęczowym nimbie

Doradca Papieża, ks. James Martin SJ w zeszłym miesiącu nazwał wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej w tęczowym nimbie formą inkulturacji, a Polskę krajem homofobicznym. W reakcji powstała petycja do władz zakonu Jezuitów.

Akcję zainicjował portal Life Site News. W tekście petycji wzywa on do reakcji zakon jezuitów by upomniął zakonnika znanego z promocji ideologii politycznego ruchu homoseksualnego i normalizacji homoseksualizmu w Kościele

„Martin potrzebuje informacji, że jego błędne poglądy na temat religii i kultury, w połączeniu z jego lekkomyślnością, jeśli chodzi o wrażliwość i przekonania religijne innych, nie mogą zostać puszczane wolno” – czytamy w petycji.

„Ks. Martin wyraźnie przekroczył granicę, podejmując decyzję o wykorzystaniu tej świętej ikony. Jego działania są plamą na zakonie jezuitów” – piszą autorzy petycji.

Petycję można podpisać na specjalnej platformie portalu Life Site News.

<https://dorzechy.pl/religia/171282/miedzynarodowa-petycja-w-sprawie-matki-boskiej-czestochowskiej-w-teczowym-nimbie.html?fbclid=IwAR30qKGntmEPOaLS6Fv9OoRFqJPqeh6AeCNI-o6I3bXT9GCAsjxtO3-ubOM>

Podpisałem petycję i otrzymałem odpowiedź

Drogi Janie,

Jeszcze raz dziękuję za podpisanie petycji z prośbą do zakonu jezuitów o zganienie Jamesa Martina SJ za obrażanie Polski przez bluźnierstwo przeciwko Czarnej Madonnie.

Ks. James Martin posunął się za daleko w akceptacji obrazu Matki Bożej Częstochowskiej z tęczową aureolą za Matką Bożą i Jezusem. Musi on zostać pociągnięty do odpowiedzialności za to i inne bluźniercze działania, posty i komentarze.

Czasami może być trudno oddzielić prawdziwą naukę Kościoła od nauczania prałatów, takich jak ks. James Martin, który tłumi naszych wiernych kapłanów. LifeSite zobowiązuje się do dostarczania wiadomości, pamiętając o prawdziwym nauczaniu Kościoła katolickiego.

Z poważaniem,

John-Henry Westen i cały zespół LifeSite

*Jan Mikos (moje tłumaczenie
z języka angielskiego)*

Atak na wolność

Kanał portalu informacyjnego LifeSiteNews.com został z dnia na dzień całkowicie usunięty z platformy YouTube. To knebrowanie ust obrońcom życia. Zdjęcie ze swej platformy przez YouTube największego na świecie portalu obrońców życia nastąpiło bez żadnych wyjaśnień. (...)

Jim Hale z LifeSiteNews podsumował tę sytuację jako zastosowanie cenzury z czasów totalitaryzmu Związku Radzieckiego. (...)

*Krzysztof Gajkowski, Nasz Dziennik,
nr 35 (6997), 12 II 2021, s. 1 i 15*

Dlatego – numer 350

Z okazji małego jubileuszu (350 numer) chciałbym podzielić się z czytelnikami Dlatego kilkoma refleksjami.

Od czasu do czasu dostaję przez pocztę elektroniczną uwagi odnośnie treści biuletynu KIK w Katowicach „Dlatego”. Postanowiłem wybrać 10 opinii, w tym wszystkie negatywne. Nie podaję autorów – tylko daty otrzymania e-maili. Proszę Czytelników o nadsyłanie swoich uwag, a jeszcze bardziej o nadsyłanie tekstów do naszego miesięcznika.

1) Gratuluję – jesteście wspaniali – Wspaniałym Biuletynem KIK. 30.01.2013

2) Bardzo dziękuję za przekazywany Biuletyn „DLATEGO” z wartościowymi informacjami nie tylko z działalności Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. 23.09.2013

3) Cześć Staszku, dzięki za przesłany Biuletyn KIK-u. Zamieszczona w nim laurka Zarządu na temat T. Mazowieckiego pokazała mi wyraźnie, że KIK dalej pozostaje w orbicie tzw. Salonu. Proszę więc nie przysyłać mi więcej Biuletynów KIK-u. Pozdrawiam serdecznie. 16.12.2013

4) Dziękuję za przesłane numery „Dlatego”. Przyznam jednak, że nie jestem w stanie zaakceptować „endeckiego” i „walecznego” (wszyscy chcą nas pognać i zniszczyć) tonu wielu publikowanych tam tekstów. Pozdrawiam. 02.07.2018

5) Jestem pod wielkim wrażeniem pracy, jaką Pan wykonuje tworząc i wydając „Biuletyn KIK-u”. Gratuluję i życzę dalej takiego zapału, sił twórczych a przede wszystkim światła Ducha Świętego. 12.10.2018

6) Lektura Biuletynu to sama przyjemność, choć czasami poruszane są bardzo bolesne tematy. W tym numerze uwagę przykuwa sprawozdanie z pielgrzymki do Ziemi Świętej oraz cenne informacje o nadaniu katowickim placom imion Kaczyńskich oraz Walentynowicz. Gratuluję Katowicom takich patronów. 09.05.2019

7) MOJE SERDECZNE PODZIĘKOWANIE muszę wyrazić dla Ciebie za zestawienie tak obfitego w treść numeru lecz także dla wszystkich, którzy zapewne włożyli ogromny wkład dla wypracowania stanowiska w sprawie profanacji, poszerzonego o wiele istotnych zagadnień, w których to sprawie powinniśmy mieć rozumienie i jasny pogląd. Materia „stanowiska”, rzeczowość, precyzja i jednoznaczność w nazwaniu rzeczy po imieniu wzbudziła moją satysfakcję i dumę, że z takim pismem dostąpiłam zaszczytu się utożsamić. (...) Dziękuję, Niech Pan Błogosławi i da siły. 12.09.2019

8) Od kilku lat jestem pod wrażeniem „DLATEGO”: treści, wiadomości, jasnego opowiedzenia się przy wartościach, umiejętności redagowania! Podziwiam i gratuluję! 24.12.2019

9) Wyrazy uznania, że dacie rady dokumentować wiele wydarzeń i zajmować stanowiska w wielu istotnych dla Polski i Kościoła sprawach. 23.02.2020

10) KIK Katowice wydaje bardzo dobry biuletyn, w którym przedstawia aktualne wydarzenia

i problemy dla naszej KIK-owej społeczności.
Gratuluję! 20.11.2020

Na Walnych Zebraniach Delegatów KIK w Katowicach dwa razy zostały przeprowadzone ankiety i w nich czytelnicy prosili o takie tematy jak ekumenizm, gender, kultura i pozytywne działania. Na kulturze nie znam się na tyle, aby regularnie poruszać ten temat, natomiast do działu „pozytywne działania” sam zebrałem zbyt mało materiału, a od czytelników Dłatego nie otrzymałem nic.

Kilka razy spotkałem się z uwagami, że za dużo jest w Dłatego przedruków z prasy, a za mało tekstów oryginalnych. Na WZD KIK w Katowicach zawsze proszę o pisanie do naszego miesięcznika. Odzew nie jest duży. Gdy sam mam coś napisać na dany temat, to bardzo często widzę, że w prasie jest to o wiele lepiej przedstawione, niż ja bym potrafił (poniżej tytułem przykładu podaję prawie cały felieton z Gazety Polskiej Codziennie).

W tej sytuacji zachęcam czytelników do regularnego czytania Naszego Dziennika – kupuję go regularnie od pierwszego numeru. Wpisuje się on w ciąg innych wartościowych dzienników: Głos, Życie, Nowy Świat, Gazeta Wyborcza (do czasu, gdy miała na pierwszej stronie hasło „Nie ma wolności bez Solidarności” – a teraz ma czerwony prostokąt), Słowo Dziennik Katolicki, Rzeczpospolita (do czasu zwolnienia Cezarego Gmyza).

Obecnie wartościową gazetą jest też Gazeta Polska Codziennie, jednak tematyka Naszego Dziennika jest bardziej zróżnicowana (nawet są też ciekawe i wartościowe wkładki dla dzieci) i poruszane są w nim tematy związane z wiarą, historią i życiem Kościoła katolickiego w Polsce. Regularnie w nim są zamieszczane felietony i artykuły prezesa KIK w Lublinie, dr. hab. Mieczysława Ryby.

Kilkanaście lat temu ks. bp Gerard Kusz powiedział mi, że Nasz Dziennik jest najczęściej czytany dziennikiem przez kapłanów w diecezji gliwickiej.

Co tydzień mamy do czytania wartościowy katolicki tygodnik o szerokiej tematyce – Gość Niedzielny. Są też inne wartościowe tygodniki katolickie: Idziemy, Niedziela, Przewodnik Katolicki. Ze świeckich tygodników polecałbym Sieci, Tygodnik Solidarność, Do Rzeczy i Gazetę Polską.

Gliwice, 14 II 2021

Stanisław Waluś

Katolicyzm schizofreniczny drogą do dechrystianizacji?

Rozróżnia się dwa rodzaje polskiego katolicyzmu: katolicyzm jako wyznanie i katolicyzm kulturowy, którego zwolennicy mają dystans do katolickiej wiary i moralności, zarazem jednak cenią pewne elementy kulturowo-obyczajowe tego wyznania, a nawet w nich uczestniczą. Jednak w czasie ostatnich protestów ujawnił się z całą mocą trzeci rodzaj katolicyzmu – katolicyzm schizofreniczny. Coraz liczniejsza grupa osób deklarujących się jako katolicy neguje bowiem ważne elementy katolickiej wiary i moralności oraz atakuje wraz z bezbożnikami Kościół. Do rozwoju tej kategorii „katolików” przyczyniły się z pewnością media liberalno-lewicowe, słusznie uważając ją za zakamuflowaną i skuteczną drogę do dechrystianizacji. Nie ulega wątpliwości, że w tym dziele ma wielkie „zasługi” PO – partia, która na początku pozyskała część katolików o poglądach konserwatywno-liberalnych, a obecnie niewiele różni się od lewicy. (...)

Jan Galarowicz, Gazeta Polska Codziennie, nr 29 (2854), 6-7 II 2021, s. 2

Błyskawice i napisy przed kościołami w Gliwicach – koniec października 2020 r.

Kolega opowiedział mi rozmowę, jaką przeprowadził ze swoim znajomym, katolikiem, którego widział w Telewizji Katowice na proteście ulicznym. Zapytał go jak on, jako katolik tłumaczy swoją obecność. Jego kolega odpowiedział mu, że poszedł aby tylko zobaczyć. Mój kolega wyjaśnił mu, że będąc w pobliżu staje się widzem, a więc osobą wspierającą protest i przekonał go – tamten odpowiedział, że już nie pójdzie oglądać z bliska. Skutki protestu można było zobaczyć też przed naszymi kościołami w Gliwicach. Czytając prasę chciałem zrozumieć o co chodzi. Wiele się dowiedziałem, ale zasadnicza przyczyna nie jest mi znana. Trochę to mi przypomina marzec 1968 rok, dopiero po latach dowiedziałem się o co naprawdę chodziło i kto stał za studenckimi protestami. Z czytelnikami Dłatego podzieliłem się tym, co widziałem przed trzema kościołami w Gliwicach. Słyszałem, że do kościoła św. Bartłomieja wtargnęła grupa demonstrujących z jakimś sztandarem, a do katedry nie dopuściła demonstrantów policja.

Na placu kościelnym Dzieczajnego Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi (parafia Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach) jedna z czterech błyskawic symetrycznie rozmieszczonych (zdjęcie 26 X 2020 r.).

Napisy na przejściu przed terenem kościoła (zdjęcie 29 X 2020 r.).

Na chodniku prowadzącym z osiedla Mikołaja Kopernika do kościoła było 9 napisów – jeden z nich (zdjęcie 29 X 2020 r.).

Na chodnikach przed sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gliwicach (Rzymskokatolicka Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Gliwicach) zostało namalowanych 6 błyskawic (zdjęcie 27 X 2020 r.).

Przed wejściem do kościoła Wszystkich Świętych w Gliwicach zostały namalowane dwie błyskawice (zdjęcie 27 X 2020 r.). Przy kościele tym ma swą siedzibę Sekcja gliwicka Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach.

Wszystkie błyskawice były jednakowej wielkości, malowane za pomocą szablonu lakierem w sprayu. Lakier był trudno usuwalny – nie dał się zmyć rozcieńczalnikiem ekstrakcyjnym.

Przed niedzielą pierwszego listopada 2020 r. kolega zatelefonował do mnie i zapytał, czy nie podjąłbym się dyżurowania przed naszym kościołem (Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach) w czasie Mszy św. Wybrałem Mszę św. o godz. 12.30. Spacerowałem Alejką Księdza Witoszka i po placu kościelnym. Alejką spacerowali jacyś ludzie z małymi dziećmi. W czasie Mszy św. podjechał samochodem starszy pan i poszedł do kościoła. Potem podjechał młody mężczyzna, i trzymając w ręce znicz udał się pod krzyż misyjny, zatrzymał się tam przez kilka minut, potem wrócił do samochodu i odjechał. Podjechali też do parkingu przed placem kościelnym dwaj młodzi mężczyźni w prawie białym samochodzie i chyba widząc, że miejsca na parkingu są zajęte, wjechali na plac kościelny, zakręcili przed kościołem i wolno odjechali ulicą prowadzącą z kościoła do osiedla. Na balkonie kościoła stało kilka osób przed drzwiami – widocznie nie zmieścili się w kościele ze względu na ograniczenia sanitarne. Ja szedłem wolno obok gablotek ogłoszeniowych stojących na placu. Być może, ci dwaj panowie jak zobaczyli osoby stojące przed kościołem i moją osobą zdecydowali, że nie będą wysiadać z samochodu i odjechali w kierunku osiedla.

Zdjęcia i tekst Stanisław Waluś

Cztery tygodniki o protestach
X – XI 2020 r.

Gość Niedzielny nr 46, rok XCVII, 15 XI 2020.

Patomowa

Wyzywanie obrońców życia i rządzących **najgorszymi wyrazami, jakie tylko zna polszczyzna**, dokonuje się za przyzwoleniem środowisk, które chcą uchodzić za elity. (...)

Szymon Babuchowski, s. 16-18

Dajcie żyć

O tle przetaczających się przez Polskę ulicznych protestów i perspektywach dla Kościoła w kryzysie mówi **ks. Wojciech Węgrzyniak**. (...)

Marcin Jakimowicz, s. 19-21

To idzie młodość

Marcin Jakimowicz, s. 30-32

Tłumne omamienie

Franciszek Kucharczak, s. 39

Niedziela, nr 46, 15 XI 2020.

Gazeta Polska, nr 46 (1422), 10 XI 2020.

W TYM NUMERZE NAKLEJKA
ONI ROZNIĘŚLI ZARAŻĘ I ŚMIERĆ Onet
LEWICA TVN STRAJK KOBIET Gazeta Wyborcza
Platforma Obywatelska.

Naklejka dołączona do Gazety Polskiej nr 46 (1422), 10 XI 2020. #NieStrajkuje.

Sieci, nr 6 (428), 8-14 II 2021.

AKCJA SPOŁECZNA
NIE W NASZYM IMIENIU!
TE KOBIETY MÓWIĄ: DOŚĆ! AWANTURNICY
SPOD ZNAKU PIORUNA NAS NIE
REPREZENTUJĄ. DOROTA ŁOSIEWICZ
ZAPRASZA: DOŁĄCZ DO NAS

#Nie w naszym imieniu

Awantura, którą rozpętał na ulicach tzw. Strajk Kobiet, to w istocie nic innego jak protest zwolenników aborcji. (...)

1. Są skierowane przeciw życiu
2. Są antydemokratyczne
3. Są wulgarne
4. Są agresywne
5. Są antyrodzinne
6. Posługują się kłamstwem
7. Uderzają w niepełnosprawnych
8. Biorą w nich udział mężczyźni
9. Promują zło
10. Są antykobiece

(...) Od dziś rusza nasz redakcyjny mail pod adresem:

niewmoimimieniu@fratria.pl.

Zachęcamy do wsparcia naszej akcji i podpisania się pod manifestem #niewnaszymimieniu. Można to również zrobić za pośrednictwem naszych mediów społecznościowych lub tradycyjnie drogą pocztową. Stwórzmy długą listę nazwisk za życiem.

Dorota Łosiewicz, s. 20-23

W artykule są zdjęcia następujących kobiet z serduszkami:

Dominika Chorościńska, posłanka,
Edyta Hołdyńska, dziennikarka telewizji Polsce.pl,
Anna Jaki, pedagog,
Joanna Jochemczyk, Miss Globe Poland 2016,
Zofia Klepacka, sportowiec,
Dominika Konarska, III wicemiss Polski 2019,
Magdalena Korzekwa-Kalischczuk, publicystka,
Weronika Kostrzewa, szefowa publicystyki Radia Plus,
Katarzyna Laskowska, śpiewaczka operowa,
Dorota Łosiewicz,
Maria Noculak, dziennikarka Radia Warszawa,
Marzena Nykiel, redaktor naczelna portalu Polityce.pl,
Magda Ogórek, dziennikarka TVP,
Marta Piasecka, dziennikarka TVP info,
Ewa Pietrzak, dziennikarka Radia Warszawa,
Agata Pniewska, dziennikarka Radia Warszawa,
Agata Puścikowska, pisarka. „Gość Niedzielny”. Polskie Radio,
Anna Maria Siarkowska, polityk,
Katarzyna Supel-Zaboklicka, dziennikarka Radia Warszawa.

Opracował Stanisław Waluś

Szanowni Państwo, Drogie Siostry i Bracia,

po chorowaniu na Covid w szpitalu przez dwa tygodnie we wtorek wróciłem do domu. Na pewno było to możliwe w dużym stopniu dzięki Państwu, którzy w tym czasie troszczyliście się o mnie i modliliście się za mnie, nieraz bardzo intensywnie, zwłaszcza zamawiając Msze święte w mojej intencji. W sumie były to tysiące osób, nie tylko w Polsce, ale także na Słowacji, Ukrainie, w Niemczech, Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, czyli tam, gdzie przy okazji większej ilości wykładów poznałem szczególnie wiele wspañałych osób. Tylko w samej Słowacji mój przyjaciel zmobilizował w tym celu około 500 chrześcijan ze swojej wspólnoty religijnej, a inny w Polsce około 200. Z jednej strony zalała mnie fala wirusów, ale z drugiej strony jeszcze większe fale modlitwy oraz ludzkiej życzliwości i sympatii. Skorzystały na tym również moja Mama i siostra, które razem ze mną zachorowały i razem ze mną wyzdrowiały. *Przyjaciół poznaje się w biedzie* – zaiste. Przekonałem się, że pomimo całego mojego ograniczenia i grzeszności, wiele osób potrzebuje mojego kapłaństwa i pracy, widzi w nich głębszy sens. Zobaczyłem, że choć mam wielu strasznych, śmiertelnych wrogów, to jeszcze o wiele, wiele więcej cudownych, wspierających przyjaciół.

Spotkanie z Covidem przypomina trochę zderzenie się ze złym słoniem, który kopniakami powala człowieka na ziemię i zaraz zaczyna dusić go swoją trąbą. Ja już zaczynałem czuć na sobie jego ciężar, ale wtedy przyszli z odsieczą Państwo i pomogli go przepędzić.

Było to możliwe dzięki modlitwom, ale też dzięki wielkiemu wysiłkowi ludzi Służby Zdrowia, którym jestem za to ogromnie wdzięczny. Szczególnie pracownikom Oddziału Covidowego Szpitala im. Ludwika Rydygiera w Krakowie, dobrym lekarzom i lekarzom, pielęgniarkom i pielęgniarzom, rehabilitantkom i paniom salowym, a także wspierającym ich specjalistom z innych oddziałów. To oni z powrotem postawili mnie na nogi.

Z doświadczenia mojego i oraz szeregu innych ozdrowieńców chcę przekazać przede wszystkim dwie rzeczy – oczywiście przy zachowaniu szacunku dla wyższego autorytetu lekarzy. Po pierwsze widać, że w początkowej fazie choroby mimo wszystko warto od razu zastosować nieco kontrowersyjną dla niektórych *Amantadynę* (np. w postaci leku *Viregyt K*), bo porównanie szere-

gu podobnych przypadków wskazuje, że prawdopodobnie może ona wtedy przynajmniej osłabiać wirusy, utrudniać ich namnażanie się i tak zapewnić chociaż bardziej łagodny przebieg choroby. Nie tylko szereg znanych mi chorych, ale także lekarzy i lekarzy jest tego zdania, (choć oczywiście nie zdradzę, którzy to są).

Po drugie bardzo ważny jest właściwy moment pójścia do szpitala. Jeśli lekarz nam to zaproponuje, nie zwlekajmy ani godziny, bo nawet dzień lub dwa zwłoki mogą sprawić, że nastąpi taki kolaps, iż w ogóle na wszystko będzie już potem za późno! Niestety znam szereg takich przypadków. Tylko w szpitalu można otrzymać obecnie „klasyczne leczenie”, jak tlen, osocze ozdrowieńców, *Remdesiwir* oraz ewentualnie sterydy i antybiotyki. I to może być kwestia życia lub śmierci!

Szczególnie dzięki Państwa wsparciu ja wróciłem do domu w dobrej formie. Fizycznie potrzebuję jeszcze rekonwalescencji, ale psychicznie i duchowo czuję się nawet lepiej, niż przed chorobą. Covid stawia wobec spraw ostatecznych i przez to pomaga jeszcze lepiej zrozumieć, co jest ważne, a co nie, a co jest tylko śmieciem czy nawet trucizną świadomości.

Także dzięki temu już następnego dnia po wieczornym powrocie mogłem z dużą radością i ochotą zacząć serię wykładów i wydaje mi się, że należą one do najlepszych mojego życia także dzięki temu, że takie graniczne doświadczenia mogą dać wiele dodatkowego światła. Podobnie chyba myślą moje studentki i studenci, ponieważ oczekują ode mnie, że w samej końcówce semestru nadrobię jeszcze wykłady, które przepadły z powodu choroby, co raczej nie jest typowym studenckim zachowaniem, zwłaszcza, gdy zaczyna się sesja.

Bogu nie będą dzięki i Państwu – za wszystko!
I nasze małe duszpasterstwa internetowe.

Trochę tego jest, ale na prawdę warto to stopniowo oglądać, ja zawsze staram się wybierać dla Państwa to, co wydaje się aktualnie szczególnie ważne lub rozweselające - i możliwie najlepsze.

Genialny filmik o tym, jak bardzo musimy się mieć na baczności i bronić (zwłaszcza młodzież), bo tak okropnie społeczeństwem manipulują nasi ateistyczni przeciwnicy:

<https://www.youtube.com/watch?v=HkFGR8DVfx8&feature=youtu.be>

<https://www.facebook.com/180420512159755/posts/1391808521020942/?d=n>

O nawróceniu ateisty

<https://www.youtube.com/watch?v=c5Tp9xWNAe0&t=46s>

I jeszcze coś z muzyki, w tym wielki przebój z katolickiego gimnazjum w Niemczech

<https://www.youtube.com/watch?v=rmAXSVtMdbI>

https://www.youtube.com/watch?v=DZ_NImYJke0&list=RDGMEMQ1dJ7wXfLlqCjwV0xfSNbA&index=20

Tańce czerkieskie i austriackie (z nadzieją na wakacje 2021)

<https://www.youtube.com/watch?v=ua95fPR6HC8>

https://www.youtube.com/watch?v=vH-zGq17Y_A

I muzyka wiary

<https://www.youtube.com/watch?v=4hjgkvuKES8>

<https://www.youtube.com/watch?v=xyVjzoxMbKE>

<https://www.youtube.com/watch?v=x6rEFIYPdCA&feature=youtu.be>

Z serdecznymi podziękowaniami i pozdrowieniami

Ks. Dariusz Oko

Stosunki między drapieżnikami

W ekosystemach leśnych lub trawiastych, takich jak step czy sawanna najwyższym ogniwem łańcucha pokarmowego są duże drapieżniki. Trudno jest ustalić ściśle kto jednoznacznie dominuje w tej grupie bo zależy to często od okoliczności. Wydawać by się mogło, że lew ma zdecydowaną przewagę nad hieną, czy też niedźwiedź nad wilkiem. Ale w rzeczywistości działające w stadzie hieny często odpędzają od z trudem upolowanej zdobyczy lwa a zdeterminowana wataha wilków potrafi wydrzeć łup niedźwiedziowi. Wszystko zależy od umiejętności współdziałania i determinacji teoretycznie słabszej strony.

Podobnie sprawy mają się w polityce. Tu rolę topowych drapieżników odgrywają najsilniejsze państwa lub związki państw. A ich wzajemne stosunki wyglądają podobnie. W latach trzydziestych ubiegłego wieku za najsilniejsze mocarstwa europejskie zgodnie uznawano Wielką Brytanię i Francję. A mimo to słabsze od nich hitlerowskie Niemcy potrafiły dyktować warunki, wymuszając zgodę na anszlus Austrii czy zajęcie Czechosłowacji.

Koalicja, której przewodziły USA, dysponujące już bronią atomową dawała wodzić się za nos Stalinowi i pozwoliła mu zniewolić dużą część Europy na 45 lat. Ciekawe jest tylko to, że to właśnie państwa, które chętnie szermują hasłami obrony demokracji i praw człowieka tak łatwo, mimo swej siły, ulegają zachciankom ponurych dyktatorów. I nic nie pomogły bolesne lekcje, których, jak się wydaje udzieliła im historia.

Przykładem są najnowsze działania UE. Jej próby dogadywania się z rosyjskim niedźwiedziem przyniosły skutki żałosne. Ministra spraw zagranicznych Unii w Moskwie wyśmiano i musiał wycofać się nie jak dumny wilk ale jak szakal z podkulonym ogonem słysząc jeszcze za sobą gromkie „paszoł won durak” (oczywiście w języku dyplomatycznym). Dla czego tak się dzieje? Bo zachodnie demokracje mają zawsze gęby pełne wyświechtanych frazesów o wyznaczanych rzekomo wartościach a w rzeczywistości liczą się doraźne tłuste interesy, które można prowadzić z dyktatorem. Nawet, jeśli w dłuższej perspektywie prowadzą one do katastrofy. I tu po raz kolejny widać, że przyroda bywa mądrzejsza od ludzi.

9.02.2021 Piotr Lutyk, p.lutyk@gmail.com

Orkiestra i jej dyrygenci

Przywieziona po wojnie do Polski na sowieckich tankach barbaria, która miała udawać Polaków i podszywać się pod nich, by zawładnąć ich krajem do końca, przybierała różne strategie. (...)

Józef Stalin, który sam przyznał, że komunizm Polakom pasuje jak krowie siodło, wiedział, że nie będzie to łatwe. Aby działania były skuteczne, trzeba zabrać im to, co jest dla nich najcenniejsze. Wiarę w Boga i oddanie Kościołowi. Praktycznie cała historia ujarzmiania Polaków w Polsce Ludowej toczyła się wokół tych dwóch zadań. (...)

W 1993 r. pojawia się nowy rodzaj propagandowej maszynerii nazwanej Wielką Orkiestrą Świątecznej Pomocy. Na jej czele staje nieznany szerzej, a potem wykreowany na gwiazdę i idola młodych – Jerzy Owiśnik. (...)

Nawet dziś, w 29. roku istnienia tej tak zwanej Orkiestry, mało kto wie, że ojciec Owiśnika był pułkownikiem Milicji Obywatelskiej, a jego matka służyła w milicji w Gdańsku, a później była urzędniczką prokuratury wojewódzkiej tamże. (...)

Owiśnik pytany o pieniądze Orkiestry Świątecznej Pomocy zawsze zapewnia, że wszystko jest jak należy. Od początku miał za sobą media publiczne, komercyjne i całą prasę – od „Trybuny”, przez „Gazetę Wyborczą”, po „Tygodnik Powszechny”. Bez ogromnej pracy ludzi mediów wszystkie te działania byłyby najwyżej lokalną inicjatywą. (...) Wiadomo, ile kosztuje kilka sekund reklamy w komercyjnej stacji. (...)

W 2012 r. na Przystanek Woodstock jako gość przybył prezydent Bronisław Komorowski. (...)

Hasło: „Róbta, co chceta”, powtarzane trzecią dekadę okazuje się skuteczne. (...)

Hanna Karp, *Sieci*, nr 2 (424),
11-17 I 2021, s. 76-77

Dr hab. Hanna Karp uzyskała niedawno tytuł doktora habilitowanego w zakresie nauk teologicznych, specjalność religioznawstwa.

I na koniec moja smutna obserwacja. W niedzielę 31 I 2021 r. szedłem z żoną do kościoła na Mszę św. o 8.00. Tuż przed terenem kościoła stał młody pan z puszką. Jakąś pani w średnim wieku idąca do kościoła coś wrzuciła do puszek. Po wyjściu z kościoła, idąc przez plac kościelny obserwowałem wiernych i zauważyłem dwie osoby w średnim wieku, które podeszły do tego pana i coś wrzuciły. Pomyślałem sobie: Panu Bogu świeczkę, diabłu ogarek.

Stanisław Waluś

Nie zabijaj.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Opieka perinatalna na cenzurowanym. Prezes hospicjum dla dzieci blokowany na Facebooku!

O. Filip Buczyński, założyciel Lubelskiego Hospicjum dla Dzieci im. Małego Księcia, chciał za pośrednictwem Facebooka rozpromować ideę opieki perinatalnej dla dzieci i ich rodzin. Serwis jednak odmówił mu takiej możliwości, argumentując to „kwestiami społecznymi”. „Rozumiem przez to, że łatwiej utwierdzać kobietę w ciąży tzw. letalnej w świadomości, że nikt jej nie pomoże, więc musi abortować, niż wskazać ośrodki, które pomagają takim kobietom od lat” – napisał o. Buczyński.

O. Filip Buczyński jest szefem i założycielem działającego od 1997 r. Lubelskiego Hospicjum dla Dzieci im. Małego Księcia, które powstało z myślą o opiece na dziećmi i młodzieżą cierpiącymi na nieuleczalne choroby. Hospicjum obecnie oferuje pomoc zarówno stacjonarnie, jak i poprzez opiekę domową, a także wsparcie rodzin. Ośrodek umożliwia także konsultacje z lekarzami specjalistami, opiekę psychologiczną, terapeutyczną i duszpasterską. (...)

<https://niezalezna.pl/377607-opieka-perinatalna-na-cenzurowanym-prezes-hospicjum-dla-dzieci-blokowany-na-facebooku>

In vitro

In vitro nie istnieje bez zabijania dzieci

Dlaczego? Obecnie stosowana procedura in vitro związana jest często z aborcją nadmiarowego dziecka. Do macicy wprowadza się więcej niż jeden zarodek, aby zwiększyć prawdopodobieństwo zagnieżdżenia się dziecka. Gdy wiadomo, że więcej dzieci jest zagnieżdżonych, to nieraz podejmowana jest decyzja o aborcji selektywnej – zabijany jest człowiek, którego rodzice nie chcą, aby się urodził. Obecna praktyka in vitro jest bardziej procederem niż procedurą.

Stanisław Waluś

Stop dla gender – tak dla planu Boga

Bestialskie korzenie ideologii gender

Zmiana władzy w USA przyspieszy rewolucyjne przemiany na całym świecie. (...)

Po raz pierwszy sformułowania „gender role” użył w 1955 r. amerykański seksuolog John Money. Zastosował on pojęcie „gender” do określenia kulturowo nabytych różnic między kobietami i mężczyznami. (...)

Najbardziej brzemienym w skutki społeczne był eksperyment Moneya na dwóch kanadyjskich bliźniakach jednojajowych. Jeden z nich, David Reimer (1965-2004), wskutek błędu lekarskiego stracił prącie w wieku siedmiu miesięcy. Money doradził operację „zmiany płci”, usunięcie jader, poddanie kuracji hormonalnej i rozpoczęcie wychowania chłopca jako dziewczynki, co zrobiono, gdy pacjent miał dwa lata. Dziecku zmieniono imię na Brenda. Brat bliźniak natomiast był wychowywany zgodnie ze swoją płcią biologiczną. (...)

Okazało się jednak, że okaleczone dziecko z eksperymentu Moneya nigdy nie zaakceptowało nowej roli. Czteroletnia Brenda pocięła różowe i białe sukienki, które kazano jej nosić. Zachowywała się jak chłopiec, w żeńskiej łazience oddawała mocz na stojąco, bawiła się w żołnierza, uprawiała sporty walki. (...)

W wieku 12 lat lekarze rozpoczęli podawanie estrogenów, Brenda jednak odmawiała poddawania się terapii hormonalnej. Nie akceptowała także swojego kobiecego wyglądu. Po konsultacjach z psychiatrami rodzice poinformowali swoje dziecko o jego biologicznej tożsamości, gdy miało 14 lat. Wtedy Brenda odmówiła operacji formowania waginy. Zdecydowała, że chce żyć jako mężczyzna. Rok później przeszła zabieg mający na celu odbudowę prącia. Od tego czasu pacjent relacjonował znaczną poprawę komfortu życia.

Usunął piersi, wstrzykiwał sobie testosteron. Bruce-Brenda zmienił imię na Dawid i w wieku 25 lat się ożenił. Niestety chłopiec, który został dziewczynką, która została mężczyzną, oscylował między kolejnymi fazami leku, gniewu, wyparcia i depresji. W roku 2004 David Reimer popełnił samobójstwo, strzelając sobie w głowę. W opinii matki, gdyby nie wyniszczający eksperyment, Dawid nadal by żył. (...)

Do dziś John Money jest autorytetem dla wielu psychologów i seksuologów, ideologia gender zaś stała się, jak kiedyś marksizm na Wschodzie, państwową ideologią determinującą przepisy prawa i edukację w szkołach Zachodu. (...)

*Robert Tekieli, Sieci, nr 4 (426),
25-31 I 2021, s. 64*

Wybrał Stanisław Waluś

Genderyzm ucieczką od rzeczywistości

Artykuł pod tym tytułem opublikowałem w materiałach konferencji „Nauka – Etyka – Wiara 2018”, która odbyła się w dniach 31 maja – 3 czerwca 2018 r. w Będlewie koło Poznania. Organizatorem konferencji i wydawcą materiałów jest Chrześcijańskie Forum Pracowników Nauki. Materiały wydano w Warszawie w 2018 roku. Mój artykuł jest na str. 201-221. Spis treści: Wprowadzenie, Geneza genderyzmu, Genderyzm a nauka, Sprawy płci w Piśmie Świętym, Sprawy płci w nauczaniu Kościoła katolickiego, Wprowadzanie genderyzmu w życie społeczne, Prawo naturalne a prawo stanowione, Co robić? – Realistyczne myślenie i działanie tamą dla genderyzmu, Podsumowanie, Bibliografia (49 pozycji).

W części IV materiałów konferencyjnych, która jest zatytułowana „Ideologia gender a rodzina” są jeszcze artykuły:

Ideologia gender a prawda o człowieku – Ilona Bartocha-Galik (str. 187-200),

Ideologia homoseksualna i jej mistyfikacje. Część 1: Konfrontacja z danymi naukowymi – Agnieszka Marianowicz (str. 223-240),

Ideologia homoseksualna i jej mistyfikacje. Część 2: Implikacje społeczne i praktyczne – Agnieszka Marianowicz (str. 241-256),

Wybrane uwarunkowania powodzenia i niepowodzenia w małżeństwie – Grzegorz Krawiec (str. 257-272).

Cały artykuł można przeczytać w materiałach z tej konferencji znajdujących się w niektórych bibliotekach i na stronie internetowej KIK w Katowicach – w zakładce „Teksty KIK i inne materiały”.

Stanisław Waluś

Więcej o ideologii gender na stronach:

<http://www.diecezja.waw.pl/3260>

<http://www.niedlagender.pl/>

<http://www.fronda.pl/a/gender-historia-i-polityka,54149.html>

<http://www.diecezja.legnica.pl/documents/237>

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Teolog asenizator

Diakon Andriej Kurajew to najbardziej znany, wpływowy i poczytny rosyjski teolog prawosławny po upadku komunizmu. (...)

W 2006 r. przyznano mu w Polsce nagrodę im. Brata Alberta, w 2008 r. zaś otrzymał nagrodę Człowieka Roku w Federacji Rosyjskiej.

Jego kariera kościelna załamała się gwałtownie w 2013 r., gdy zaczął walczyć z „lawendową mafią” w rosyjskiej Cerkwi prawosławnej. Podczas swoich podróży zetknął się bowiem w kilku seminariach z przypadkami molestowania seksualnego kleryków przez duchownych, a nawet z przypadkami pedofilii. Uznał, że wiara nie pozwala mu milczeć w obliczu tak skandalicznego grzechu. (...)

*Grzegorz Górny, Sieci, nr 2 (424),
11-17 stycznia 2021, s. 52-53*

Modlitwa ekumeniczna

Przez pandemię tylko nieco ponad 20 świeckich oraz 16 duchownych modliło się razem na centralnym nabożeństwie ekumenicznym śląskiego oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej i Kościoła rzymskokatolickiego. Byli wśród nich m.in. ewangelicy, prawosławni, mariawici, katolicy. Nabożeństwo odbyło się w katedrze ewangelicko-augsburskiej w Katowicach.

Homilię wygłosił bp Jerzy Samiec, zwierzchnik Kościoła ewangelicko-augsburskiego w Polsce. (...)

W modlitwie wzięło udział 7 biskupów: z Kościoła ewangelicko-augsburskiego Jerzy Samiec z Warszawy, Adam Korczago z Bielska-Białej i Marian Niemiec z Katowic, oraz z Kościoła rzymsko-katolickiego biskupi Jan Kopiec z Gliwic, Andrzej Czaja z Opola, Grzegorz Kaszak z Sosnowca i abp Wiktor Skworec z Katowic.

*prze, Gość Niedzielny, nr 4, rok XCVII, 31 I
2021, Gość Gliwicki, s. II*

Nagroda ekumeniczna

Po raz pierwszy przyznano Nagrodę Polskiej Rady Ekumenicznej. W ośmioosobowym gronie nagrodzonych znaleźli się m.in. prawosławny arcybiskup Sawa i były prezes Rady biskup Zdzisław Tranda z Kościoła ewangelicko-reformowanego. W Kościele rzymskokatolickim wyróżniono Danutę i Zbigniewa Baszkowskich, od lat organizujących w Warszawie comiesięczne Modlitewne Spotkania Ekumeniczne w ramach założonego przez nich Stowarzyszenia Pokoju i Pojednania „Effatha”.

i, Idziemy, nr 5 (796), 31 I 2021, s. 16

O jedność chrześcijan

W praskiej katedrze św. Floriana 24 stycznia odbyło się nabożeństwo Słowa Bożego w ramach Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Uczestniczyli w nim prowadzący nabożeństwo bp Romuald Kamiński, bp Jacek Grzybowski, bp Zbigniew Kamiński z Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego, ks. Piotr Gaś, przewodniczący Warszawskiego Oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej, oraz kapłani z kościołów zrzeszonych w tej Radzie, w tym z Kościoła Prawosławnego ks. Doroteusz Sawicki i ks. Andrzej Dawidziuk.

Kazanie wygłosił bp Jan Cieślar z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. (...)

i, Idziemy, nr 5 (796), 31 I 2021, s. 28

Centralne nabożeństwo ekumeniczne

W łódzkiej katedrze św. Stanisława Kostki odbyło się centralne nabożeństwo ekumeniczne Słowa Bożego, któremu przewodniczył abp Grzegorz Ryś. Liturgia zgromadziła zwierzchników oraz przedstawicieli wszystkich kościołów należących do Polskiej Rady Ekumenicznej.

W słowie powitania metropolita łódzki przywołał ostatni dokument Ojca Świętego Franciszka o ekumenizmie. (...)

W czasie liturgii słowa lekcję ze Starego Testamentu przeczytał ks. Michał Makula z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, a lekcje z Nowego Testamentu – ks. Stanisław Bankiewicz z Kościoła Starokatolickiego Mariawitów oraz ks. Wiesław Kamiński z Kościoła Rzymskokatolickiego. Wyjątek z Ewangelii św. Jana przeczytał diakon rzymskokatolicki, a homilię wygłosił bp Jerzy Samiec, prezes Polskiej Rady Ekumenicznej – z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. (...)

i, Idziemy, nr 5 (796), 31 I 2021, s. 31

Jestem katolikiem i Polakiem
- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary
w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
niż własne serce i wszystko,
co czynię dla Kościoła,
czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znaczkiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część XLX

Maszynka do mielenia orzechów

W domu mamy liczącą kilkadziesiąt lat maszynkę do mielenia orzechów z wytartym już łożyskiem. Postanowiłem kupić nową. W sklepie były trzy – o niskich cenach. Jedna ze stali nierdzewnej, dwie plastikowe. Jak się okazało wszystkie produkowane są w Chinach. Nie kupiłem żadnej.

Stanisław Waluś

Nasze Rocznice

Marzec 2021

780 lat temu (24 marca 1241 r.) Tatarzy najechali na Kraków i spalili niemal całe miasto.

220 lat temu (14 marca 1801 r.) zmarł Ignacy Krasiński, biskup warmiński, najwybitniejszy pisarz polskiego oświecenia, zwany księciem poetów.

195 lat temu (17 marca 1826 r.) w Wiedniu zmarł Józef Maksymilian hr. Ossoliński. W 1817 r. we Lwowie ze zgromadzonych dotychczas zbiorów rodzinnych i osobistych utworzył instytut naukowy nazwany *Ossolineum*.

175 lat temu (9 marca 1846 r.) upadło Powstanie Krakowskie.

80 lat temu (23 marca 1941 r.) polskie lotnictwo (dywizjony bombowe 300 i 301) po raz pierwszy dokonało nalotu bombowego na Berlin.

80 lat temu (31 marca 1941 r.) niemieckie władze okupacyjne wydały zakaz działalności wszelkich stowarzyszeń religijnych.

75 lat temu (18 marca 1946 r.) na polecenie Stalina Kościół unicki czyli grekokatolicki został włączony do prawosławnej Cerkwi, która przejęła również unickie budynki sakralne.

70 lat temu (1 marca 1951 r.) stracono w więzieniu mokotowskim w Warszawie siedmiu członków IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

55 lat temu (8 marca 1966 r.) komunistyczne władze odmówiły udzielenia zgody na przyjazd do Polski Ojca Świętego Pawła VI.

40 lat temu (19 marca 1981 r.) w czasie sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, poświęconej problemom rolnictwa, do gmachu wkroczyła milicja i pobiła zaproszonych na posiedzenie członków rolniczej „Solidarności”.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W marcu 2020 r. pamiętamy:

XI Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” – 1 marca

IV Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką – 24 marca

XVII Narodowy Dzień Życia – 24 marca

XXIII Dzień Świętości Życia – 25 marca

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Papieża Franciszka na rok 2020 i 2021

Luty: Powszechna – Przemoc w stosunku do kobiet

Módlmy się w intencji kobiet – ofiar przemocy, aby były chronione przez społeczeństwo, a ich cierpienia były dostrzegane i wysłuchiwane.

Marzec: Ewangelizacyjna – Sakrament pojednania

Módlmy się, abyśmy przeżywali sakrament pojednania z odnowioną głębią, żeby cieszyć się nieskończonym miłosierdziem Bożym.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Spotkania w Sekcji Wiedzy Religijnej – Krąg Biblijny, Sekcji Nauka-Wiara i Msze św. pierwszopiątkowe ze względu na pandemię zawieszono do odwołania.

Zapraszamy na internetowe rekolekcje WIELKOPOSTNE, które głosi ks. prof. Józef Kozyra: 17 i 27 lutego, oraz 6, 13, 20 i 27 marca:
<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

Dyżury w siedzibie KIK zawieszono do odwołania.

Biblioteka KIK zawieszona do odwołania.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach zawieszono do odwołania.

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają a człowiek odczuwa Bożą obecność.

Japonia – tradycja i współczesność

Społeczeństwo japońskie nastawione jest na konsumpcję. Zadaszona ulica w dzielnicy handlowej w Osace.

Kimono jest tradycyjnym ubiorem japońskim. Obecnie zakłada się je na specjalne okazje. Najcenniejsze kimona wykonane są z jedwabiu. Używa się też innych materiałów, takich jak bawełna, len, konopie a ostatnio nawet poliester. Kimono składa się ze zszywanych razem płatów tkaniny z tej samej beli. Tradycyjnie, kimono jest szyte i dekorowane ręcznie.

Jest kilkanaście rodzajów kimon – zarówno damskich, jak i męskich. Na uroczystych kimonach umieszcza się 3 lub 5 kamon (herby rodzinne). 5 kamonów umieszcza się na najbardziej uroczystych kimonach.

Ubranie kimona wymaga pomocy innej osoby. Do kimona są różne dodatki, m.in. szeroki pas wiązany na plecach oraz drewniane sandały.

Gejsze są paniami do towarzystwa. Ubrane w tradycyjny strój, potrafią zabawiać gości rozmową, śpiewem, tańcem i muzyką, a także prowadzić ceremonię parzenia i picia herbaty. Szkolenie trwa 6 lat.

Typowe dla kuchni japońskiej są potrawy z ryżu, warzyw, soji (pasta miso i tofu), świeżych ryb i owoców morza. Przed posiłkiem Japończyk mówi „Itadakimasu”, a po posiłku „Gochiso-sama deshita” (To była ucztą).

Koyasan. Lunch w japońskiej restauracji. Jemy pałeczkami, a zupę pijemy z miseczek. Stolik jest niski, wchodzimy bez butów. Jedzenie pałeczkami nie jest trudne.

Japończycy bardzo lubią muzykę, zarówno tradycyjną, jak i współczesną.

Osaka. Koncert tradycyjnej muzyki japońskiej.

Osaka. Koncert japońskiej orkiestry wykonującej utwór „Gwizdaj podczas pracy” z filmu Disneya „Królewna Śnieżka i siedmiu krasnoludków”.

大阪 さん
 あんこに
 ぐいあるき

Tekst tradycyjny jest zapisywany w kolumnach, a czytamy od prawej do lewej: Osaka / Antoni / Winiarski. Używany jest też zapis poziomy czytany od lewej do prawej.

W Japonii rozwinęła się sztuka kaligrafii.

Przewodniczka pokazuje nam, jak rozróżnić świątynię szintoistyczną (chram) od buddyjskiej.

Ten znak na górze nad Kioto oznacza szczęście lub swinie.

Chram szinto w Nara. Latarnie wotywne.

Szintoizm – Droga bogów jest religią rdennie japońską pochodzącą z wierzeń animistycznych

przed 2500 lat. Szintości czczą bóstwa opatrnościowe. Dogmatem było boskie pochodzenie rodziny cesarskiej. W XIX wieku shintoizm został uznany religią państwową. Od 1946 r. państwo nie wspiera żadnej religii.

Nara. W buddyjskiej świątyni Today.

Osaka. Buddyjska kapliczka przy ulicy.

Buddyzm powstał w Indiach w V w. przed Chr., a do Japonii dotarł w 538 r. Dla wielu Japończyków charakterystyczny jest synkretyzm religijny, czemu sprzyja filozofia konfucjanizmu.

Ewangelizacja Japonii rozpoczęła się w 1549 roku. Budowano kościoły, szpitale, seminaria duchowne dla kształcenia japońskich księży. Na początku XVII w. było ok. 400 tys. katolików.

W 1587 r. rozpoczęły się prześladowania. Zniszczono 140 kościołów, a w 1597 r. ukrzyżowano w Nagasaki Pawła Miki SJ wraz z 25 towarzyszami. Na przełomie 1869/70 wywieziono 4500 mężczyzn, a kobiety i dzieci sprzedano.

Męczenników za wiarę beatyfikowano lub kanonizowano kilkakrotnie. W 1873 r. wolności religijnej doczekali się ukryci chrześcijanie.

<i>Chrześcijaństwo</i>	<i>Kultura japońska</i>
Równość	Hierarchia
Miłość bliźniego	Siła i zwycięstwo
Wiara	Rytuał
Samobójstwo – nie	Samobójstwo – tak

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski na podstawie podróży w 2008 roku.

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś (32-2381797, s.walus@data.pl).

Korekta: Antoni Winiarski. Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376. Nakład: 150 egz.